May 1998
травень 1998 р.

ПРОМІНЬ
Promin

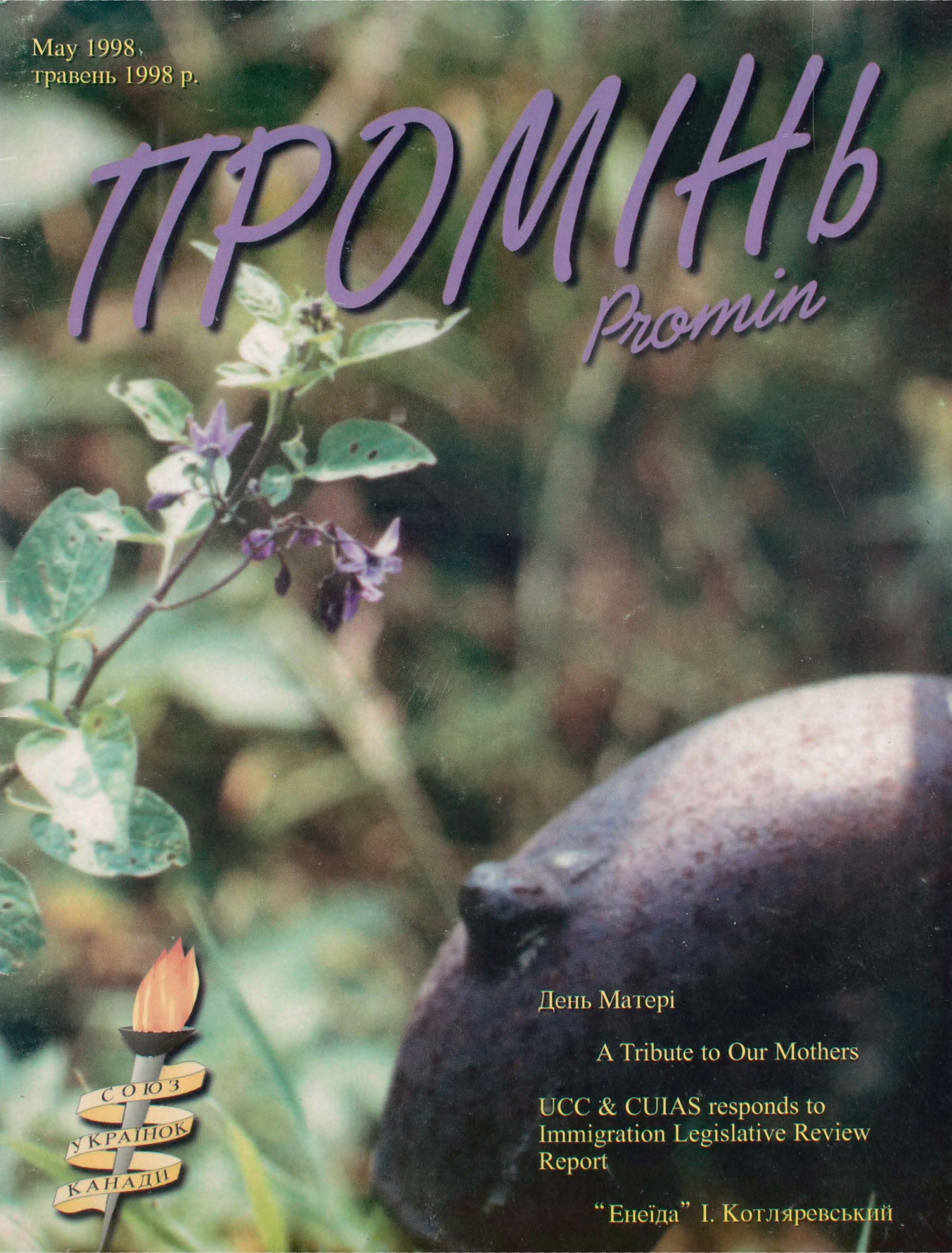

День Матері

A Tribute to Our Mothers

UCC & CUIAS responds to Immigration Legislative Review Report

"Енеїда" І. Котляревський

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXVIII ТРАВЕНЬ Ч. 5
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Виходить раз у місяць.
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено
Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне чисо - $3.00
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXVIII MAY No.5
Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Обкладинка і формат - Данієл Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
3 Вшанування Матерів ..... A Tribute to Our Mothers
10 Із Світу ..... Around the World
Великий Голод — *The Great Famine*
11 Від наших читачів ..... Letters to the Editor
14 Життя і Культура ..... Life and Culture
Іван Котляревський — *Ivan Kotliarevsky*
Травень - місяць радости і смутку — *May - month of joy and sadness*
16 Вісті з Централі ..... News from the National Office
19 Великодні Привітання ..... Easter Greetings
22 Нашим Дітям ..... For our Children
24 Громадська Хроніка ..... Community Events
30 Квіти Незабутнім ..... In Memorium
33 Пресовий Фонд ..... Press Fund

Адреса Централі **Союзу Українок Канади**
Address of the Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

Слава Ісусу Христу!

Місяць травень - це дійсно місяць радости і смутку як подано в статті в цьому числі журналу на сторінці 16. В історії нашої батьківщини в місяці травні відбулося багато радісних і рівночасно сумних подій , які стали для нас державними святами гідні нашої згадки і відзначення.

Свято Матері також можна зачислити до таких важливих свят, бо коли вглянемо в глибину минувшини українського народу то в кожній добі жінка-матір відогравала велику і відповідальну ролю. В історичних записах не згадується про ті жорстокі моменти коли українська мати боролася і посвячувала себе не тільки за свій нарід але й за майбутнє своєї родини - своїх дітей. А радше ці моменти записані в серцях їхніх дітей, внуків і правнуків, яких вони огрівали теплом любови і передавала їм чесноти християнства.

Сьогодні у вільній нашій українській державі українська жінка-матір знаходиться в тяжких умовинах в процесі утвердження народу. Однак ми переконанні, що сильна воля і завзятість наших сестер в Україні допоможе їм перебороти ці труднощі.

В Канаді українська жінка-матір має велику відповідальність за самозбереження ідеалів свого народу і своєї віри. В цей час кожна і кожен з нас згадує свою маму і віддає їй ту честь, пошану і глибоку любов на що Вона вповні заслужула.

Моя мама, бл. пам. Емілія Степова, своїм лагідним, ніжним способом вщепила в мене любов і пошану до всього свого рідного, до церкви, до батьківщини, до народнього мистецтва, до наших чудових традицій і звичаїв, до літератури, до музики - все те що виповнює людське життя.

Її поведінка, розсудливість, справедлисвість та приклад християнського відношення одні до одних дало мені ту наснагу переносити різні труднощі що стрічають кожну людину в цьому земному житті. Я глибоко їй вдячна а особливо в день „Свято Матері".

Як Вам відомо, редакція закликала, щоб читачі подали нам описи про свої мами, щоб ми могли їх вшанувати в цьому числі журналу. Ми зраділи коли одержали аж п'ять таких описів і постановили всіх помістити в цьому числі. І хоч вони мають відмінні життєві шляхи, їх всіх в'яже материнська посвята і глибока материнська любов про що їх діти так чудово і зворушливо написали.

Отож присвячуємо це число журналу в честь і пошану всіх матерів з нагоди Дня Матері. Хай усім їм подасть Господь доброго щастя, кріпкого здоров'я і многих, многих літ.

Сотки віршів, приповідок і пісень написані про маму. Пропоную Вам наступний уривок із вірша „Лебеді Материнства" Василя Симоненка:

Виростиш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.

Можеш вибрать друга і по духу брата,
Та не можеш рідну мати вибирати.

За тобою завжди будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.

І якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі.

Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть.

Можна все на світі вибирати сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Орися Сушко

Editorial
Редакційна

Mothers are the reason we live and breathe. They are our lifeblood. Without them, we would literally not exist. It is not only the physical realities of motherhood to which I refer; any physically mature female can give birth to a child. I am speaking of the mother as nurturer of body, mind and soul. When an infant leaves the womb and enters its earthly environment, it is the sound of its mother's voice that soothes it, the warmth of her breast that dries its tears. Even in adulthood, in moments of pain and need, we turn to our mothers for comfort.

The most offensive crime against our mother, yet by far the easiest to commit, is to take her for granted. Unfortunately, it is human nature to sometimes neglect those things that are dearest to us, for one simple reason: they are always there when we need them. But are we always there when they need us? It is often not until we are grown adults that we discover the ability to perceive our mothers not only as our physical originators and emotional nurturers, but also as individuals — women of their own, with feelings and needs and characters as unique as those belonging to any other. To consider this role independently from the one to which we are most accustomed is often a complex and bizarre task. Imagining that the woman who has dedicated her life to our needs and cares has dreams and desires of her own at first appears to alter her in a way that separates her from us. Yet this is far from the truth. Understanding our mothers in the context of their own lives, before and after we were born, bestows upon us a deeper insight into who they are, and to a great extent, who we are.

I would like to take this opportunity to say a few words about the spectacular woman who is my mother. I believe you know her. Her name is Orysia Sushko.

Raising four children, each with a different nature, temperament and realm of interests, my mother always managed to make time for each of us as we grew up, never breaking a sweat. As her sons and daughters, widely spread in age, passed through the extreme distractions of the Beatles era to punk rock, she never allowed us to miss Church, Ukrainian school or a piano lesson. We grew up marvelling at this woman who worked full time, spent her evenings and weekends donating her time to the Ukrainian Women's Association of Canada, C.Y.M.K., and a myriad of church and community activities, and still found time to meet her family's every need. She puts her heart and soul into everything she chooses to be involved in -- her spirit and energy amaze me.

The greatest thing that my mother has taught me is unconditional love. Over the years, like many people in the public eye, she has suffered unfounded harshness and criticism from various people for reasons that I will never understand. The only reason I can imagine is that these critics' desire to draw attention to themselves is fueled by jealousy, of a woman of great influence who has achieved her reputation of respect through pure honesty and integrity. In today's society, rampant with corruption, it seems that some people find true purity of heart a hard pill to swallow.

Even through such trying times, through the great pain that such unjust criticism has caused her, my mother has achieved what I consider to be the ultimate: in her love and integrity, she has never faltered, not for a single moment. She perseveres through the greatest tribulations with grace, and loves her enemies. This is a level of virtue and honour that I can only hope to achieve in my lifetime.

If I can convey but one message to you this month, it is to treasure and nourish the foundation on which our organization was built: mothers and daughters, yours and mine. Cherish each other. Love is the key. If we want our organization to survive, it can only be done through love and respect for one another. Hatred and lies only diminish our worth and threaten our longevity. We can only strengthen our membership if we pave the way with respect and kindness. A path of malice will surely thwart our growth. In everything we do, we must consider our future. It is a very serious matter.

May God bless all mothers, everywhere.

Oksana Arseneault

Вшанування Матерів
A Tribute to Our Mothers

ANNE PANCHUK

This February, our mother Anne Panchuk celebrated her 85th birthday, and we would like to tell you about her and why she is so important and special to our family.

Anne was born in Alberta and grew up on a farm at Sich Kolomea near Vegreville. We remember many family gatherings where we would hear the stories of what life was like for her and her brothers and sisters. We heard about good times and bad and how hard it was to be on a farm during the depression. As she got older her world expanded. Anne went to school in Vegreville, and later worked for the Alberta Provincial Government to earn a living for herself and to help with the family finances. She was then offered a job in the city; she went to Edmonton. It was while she was in Edmonton that World War II began and soon there was an opportunity for women to enlist in the Canadian Armed Forces. Her brothers and their friends had already enlisted. In December 1942, she and a girlfriend joined the Armed Service, and in December 1943, Corporal Anne Cherniawsky of the Royal Canadian Air Force went overseas to England.

While in England, she worked as a stenographer, a driver, dodged bombs, and hid in air shelters during black-outs. Her regiment was presented to the Queen. She joined the Ukrainian Canadian Servicemen's Association, and became its director in 1944. "Just make a nice remark about Alberta and see 'Little Anne's' face brighten up, and no wonder, for Vegreville is her home. Since September 26th, 1994, when she was made the UCSA club director, she has made this place a 'home away from home' for hundreds of Ukrainian servicemen" (UCSA Newsletter, January 1946). She met my father, Bohdan, at the UCSA. They married in England and remained there for seven years after the war, and together they worked to help Ukrainian displaced persons and members of the Ukrainian Divisia resettle. She was secretary of the Canadian Relief Mission and manager of the office in London.

Two of three children born there survived — Jaroslawa and Marika. Our memories begin there, and I remember a house with lots of people. It wasn't until much, much later that we realized that these people were many of the refugees who had no place to stay and were automatically taken in until jobs, other homes or emigration visas were obtained for them. My mother accompanied them to various government offices, doctors, hospitals, and acted as interpreter and surrogate family member. She sacrificed a great deal of privacy — a tough thing to do for a young married couple under the best of circumstances — but this was under unusual circumstances, and whatever money was earned by them went to support not only their family but whoever happened to be living with them at the time and was in need.

After the family's return to Canada the pattern continued. Our home was always open to family, friends and those in need. It was a centre where our friends were always welcome — for activities like pysanky, baking, sewing costumes, sing-songs, meetings, suppers and many other events. We were encouraged to participate in many activities including music, skating and ballet lessons, Ukrainian school, CYMK. Our mother was always an independent

thinker and drove a car in a time when many other women did not. She was always available to drive us wherever we needed to go, and supported us by getting involved in Parent committees. She supported and encouraged us in our education and never demanded that we do housework when there was schoolwork to be done. We like to think that we followed her example and helped out without being asked. As a mother, a wife, an employee of Air Canada, and a member of the UWAC at St. Sophia's Cathedral in Montreal, Anne worked hard, attended meetings, and made all the sacrifices that mothers make. Sacrifices, ideals, and hopes that her children would be strong, independent and kind, and follow the right role models.

As a grandparent she continues to support family ties and maintains a home where we are all welcome at any time. She supports her grandchildren's involvement in whatever activities they participate in and goes out of her way to try and attend concerts, etc., even when it is difficult for her. Her experiences, intuitiveness and good judge of character make her a valuable resource for advice. She continues to be empathetic and kind to others. Long after she retired, she delivered Meals on Wheels, and continues to go out of her way to help her friends. Because of this her friends are always ready to help her.

She provides a good role model as a person who can get along with everyone. She has strong opinions about many things and lives according to her beliefs. She is independent and strong, never complains and just gets on with whatever needs to be done. She is an inspiration to us and we often find ourselves asking what she would do in a certain situation. And now at the age of 85 and in her own home, driving her own car, and wrapping her knees when it rains, Anne Cherniawsky Panchuk continues to face the world with enthusiasm, generosity and bravery.

Following is a poem that Marika wrote for school when she was 10. It sums up why our mother should be the Mother of the Year. Thank You.

Jaroslawa Panchuk Cousins and
Marika Panchuk

Mothers
by Marika Panchuk

What would we do without one?
So thoughtful, generous, so kind.
It wouldn't be any fun
if we didn't at least have one.

What would we do without one?
She understands, she helps so much
That my soul is at rest
When here is my only one.

If all were like mine,
I wish I'd have two
She's always the life of the home.
She makes me feel so spectacularly nice,
That it would never do without one!!!!

СЛОВО ПРО МАМУ

Гарний привіт і поздоровлення всім матерям з нагоди „Дня Свята Матері".

Нехай Ваші старання і роля бути мартір'ю принесуть добрі плоди.

В місяці травні ввесь вільний світ віддає поклін мамі. В кожній родині стараються вшанувати свою маму, виявити вдячність і любов за її безмежну посвяту. Поза родиною „Свято Матері" має велике значення, воно пов'язане з національними і людьскими ідеалами.

Враження з перших років життя, перше слово, перша пісня і перша молитва, це все мамина наука, а часами і бабці. Це та основа, що на ній людина формує поступово свій світогляд, своє життя. Тому то цілком справедливо рішено, щоб окремим днем шанувати основоположниць цього фундаменту - Матір.

Та не лише на дитинство обмежується вплив, турботи і любов матері. Мами залишаються найкращим приятелями своїх дітей і тоді коли вже виростуть, розійдуться по світі, коли вже й самі стануть батьками та матерями. Виношена під серцем, загартована в недоспаних ночах материнська любов залишається живою до кінця життя.

Хоч окремий день, „День Матері" встановлено відносно недавно, пошана для матері є давня як світ.

Отже всі як один шануймо свою маму, бо вона Ваша мама. А як уже нема її в живих, згадаймо її усердно в молитвах.

Оля Горегляд

DOROTHY PANCHUK

Mother of the Year - Every Year

I first met Dorothy Panchuk in 1969 when my future husband, Orest, brought me home with him to meet his parents in Prince Albert, Sask. I was really looking forward to meeting them because I felt that if I married this young man, I was also joining myself to his family. The center of any Ukrainian home is the mother, and I was anxious, and a little nervous, about meeting my prospective future mother-in-law.

My first impressions were of a soft-spoken wife and mother who ran her home with quiet authority, love, and a lot of hard work. She was always busy, doing her work at home quickly, dashing off on errands, sharing time with family and friends. My first impressions had reassured me that, yes, this was a woman I would like to have as a mother-in-law.

After our marriage, Orest and I had the good fortune of living in Prince Albert briefly where his parents had lived for 26 years after moving from the Melfort area. The stories of how Dad (John Panchuk) came courting on horseback, across the farms and how he asked for her hand in marriage from Grandfather Pohoreski reflected the times. Some people tried to discourage John from making the match because her dowry didn't even include a cow. But John was in love with the petite, energetic red-headed soprano from the church choir and nothing would stand in his way. They married in 1935, and Mom's home was the apartment above the store where she and John raised four children, the twins, Anne and Sylvia, then Orest and Ted. Mom worked hard those years from 1935 to 1957 dividing her time between the store and her home upstairs while Dad ran the bulk station. Still making time to work with the Ukrainian Women's Association of Canada, she was their secretary for 15 years and president for 4 years. She also worked with the Willing Workers and the Red Cross in Gronlid.

The children especially remember the smell of freshly baked bread wafting down the stairs to greet them when they came home from school on Wednesday afternoons. There are also memories, not so fond, of the lovely big garden that Mom put in across the road, because the children had to help with the weeding when they would rather play. She also sewed clothes for herself and her children over the years.

In 1957 John and Dorothy sold their business and moved to Prince Albert. In her semi-retirement, she still kept very active with the Ukrainian Women's Association, serving as president for 6 years and secretary for 15 years. During that time she was also active with the Red Cross where she received an honorary long-service award in 1981. She, well.. the whole family, sang in the church choir.
With the children older and beginning to leave home, Dorothy had more time to pursue the cross-stitch embroidery that she loved to do as well as decorating more pysanky. She entered her work at national and provincial exhibitions winning many prizes for her entries in embroidery, baking and pysanky writing. Even when we visit Mom now, she usually has freshly baked bread, muffins or pie made with that special prize-winning flaky crust that I've given up trying to learn to make. She is teaching my daughter Alissa, to make pie crusts her way. Dad's favorites were her butter tarts.

While in Prince Albert Mom always found time to conduct Adult Education evening classes at Natonum Community College in baking, cross-stitch, embroidery, crocheting, knitting, and pysanka fold art. Mom also enjoyed doing basket weaving, copper tooling, ceramics, and china painting.

Mom still had time to be a gracious hostess of home-cooked meals for guests who shared the hospitality of the home she and John built. I remember finding friends from church at their table or in their living room, sharing stories and laughter. Their home was always a happy place to visit and later to bring our children to visit.

In 1983 Mom and Dad moved to Vernon to be closer to their children as we had all married and moved to B.C. Again Mom was active in the Ukrainian Women's Association being secretary one year then serving as president for the next 13 years. She encouraged us to join the Ukrainian Women's Association as well.

Dad became ill with lung cancer shortly after they moved. Mom lovingly nursed him at home as long as she was able until shortly before his

death in 1985.
She has worked closely with the Ukrainian Orthodox Church all those years as well as being a faithful member of the church choir. She was and is a member of the Vernon Jubilee Hospital Auxiliary where she works as a volunteer. She also continued to help at Red Cross donor clinics.

Now Mom is still amazing all of us with all the things she does, and she is over 80 now. She still bakes pasky and babky for the Women's Easter bake sale and makes holubtsi with the Women's kitchen brigade (all of 4 - 5 women) for a local restaurant, and makes dozens of holubtsi and pyrohy for their fall bake sale. Mom still enjoys making her pysanky, faithfully serves in the kitchen at most church functions, and enters pie baking contests winning first prize. Mom also takes time to enjoy other people by playing mandolin in a backyard band that performs for seniors' functions and for the ill and disabled. For exercise she often dances once a week at the Senior's Center and bowls in a seniors' league. Mom likes to travel a bit to visit her children or many sisters and brothers. Family has always been very important to her.

The image of MOTHER that Mom has produced over the years by being who she is, not just to her children and six grandchildren, to me also, of a strong, loving image. She has been like a second Mother to me, encouraging and helping me, setting before me an example of kindness, service, homemaking and hospitality.

Mom, we are very proud of you! We love you!

Orest & Yvonne - Evan, Alissa,
Ted & Jeanette - Michelle, Celina,
Sylvia & Royce. Ann

Violet Yurchuk

MEMORIES OF AN OLDER PERSON

As a small child I often sat and watched this lady go about her daily chores. She was meticulous in everything she did.

I remember her pleasant face and her graying hair combed back in a bun. Most of the time she wore a dark-coloured skirt with a blouse and a half apron of small-printed material. Her apron, upon which she often wiped her hands, was part of her everyday dress.

She was always there to soothe my bruises and scratches. She seemed to know the needs of all of us, and to share part of herself with each of us gave her great pleasure. You could see it in her eyes and smile.

When I was about five years old there was a big wedding at our house that lasted for three days. There were people everywhere and this lady was very busy cooking and being a gracious hostess to her guests. I became very frightened as I hardly saw her during those three days. I thought I'd never see that pretty face again.

I seldom saw her idle. Sometimes, although tired, she would put brother and me to bed and tell us stories. She would fall asleep in the middle of a story and we would quickly wake her to finish the tale although we knew the ending. When I was older I asked her where she read all those stories.

"My dear, I made them up along the way," she said.

This patient lady always had time to answer my questions however trivial they were. I'm sure she had more serious decisions to make.

I have beautiful memories of my childhood and of this patient, kind and precious person. She will live in my memories forever, but by now you must have guessed who she is.

She could only be my mother.

Helen Triska

Моя Надзвичайна Мама

Мою маму я не тільки любила, поважала а дуже подивляла. Коротенько згадаю лиш кілька фактів з її життя: моя мама Ганна Гук була учителька-дошкілниця. Учителювала в Катеринославі, тепер Дніпропетровск а в дійсности це місто буде називатися Січеслав. Там моя мама заснувала перший український садок для дітей. Були російські, польські, жидівські, але українського не було. А в ті часи діточі садки були важніші як коли небудь, бо там діти діставали снідання і обід, а в краю був голод і до того жорстока зима. Провадити цей перший і одинокий український садок було більш як тяжко. Треба було боротися як лев, щоб утруимати й обігріти помешкання, дістати харчі та роздобути матеріяли для заняття дітей (пластенлін, олівці,папір, тощо). Крім того підчас воєнного комунізму, коли все українське було заборонено, мамі вдалося видати перший український Співаник для дітей на Україні! Тепер мені удалося хоч з великими труднощами віднайти його в музеї проф. Яворницького, передрукувати і розіслати примірники по всіх Просвітах України. Ще й тепер деякі з них просять, щоб післати їм ще Співаників, але це треба було б знову друкувати, розсилати і.т.д. Перед Різдвом по місті розійшлася чутка, що старенька пані Бачинська, мати петлюрівського міністра, що утік з урядом за кордон - замерзає від холоду й умирає від голоду, сама в своїй хаті і ніхто не має відваги наблизитися до її помешкання. Як тільки почула це моя героїчна мама, пішла по місті до всіх знайомих і зібрала добру суму грошей, заховала її в своїй одежі й взяла з собою папіросний папірець й малий олівець, щоб на випадок, як зможе передати ті гроші старенькій, щоб та розписалася, а якби маму спіймали, вона проковтнула б той папірець. Уночі попрощавшися з родиною вона пішла в не дуже то добрих черевиках, мама побачила дім старої. Наблизилася до дверей, застукала - ніякої відповіді. Тоді вона відчинила двері, бо були не замкнені. В

ГАННА ГУК

хаті було темно й холодно, тільки хтось стогнав у кутку на ліжку. Мама підійшла до старої, заспокоїла її що знає її сина, що він далеко, але все гаразд з ним і передає їй привіт. Мама запалила свічку, яку принесла з собою, дала старенькій щось випити з пляшечки, яку також мала з собою. Тоді дала їй гроші й сказала підписати папірець, розповіла до кого стара має звернутися, щоб той дістав харчі й дров. Стара жінка плакала, хотіла цілувати мамини руки й благословила мою маму, що врятувала її від голодної смерти, її яка нікому не потрібна! Нарешті мама пішла до дому, мороз був дошкульний, місяць світив ясно, але мабуть завдяки благословенню старенької маму ніхто не побачив і не спіймав, а це означало б кінець! Тато просидів усю ніч біля вікна чекаючи маму. Як вона застукала привітав її сльозами в голосі „що, вдалося?" „Так" сказала мама опустившись на стілець „я геть замерзла" й тато став відтирати мамині закоченіли руки й дякував Богові що мама вернулася і його родина ще вся жива й ціла. Хмари над головою мами згущувалися: такі вчинки як укр. садочок, укр. Співаник в ті часи не могли пройти без кари й мама з родиною мусіла покинути вчасно Катеринослав й перенестися до Никополя, де стала директоркою приюту для сиріт до 14 років. І зараз же мама взялася завзято до праці. Тоді як інші приютах дітей примирали з голоду, мамини підопічні завши мали що їсти. У цьому допомогав їй о. Ілля та ріжні міщани й селяни, які підтримували "нашу директорку„. Одного прекрасного травневого ранку мама сказала учителькам, щоб повели дітей на прохід до Дніпра. А сама, хоч директорка, взялася помагати своїй вірній помічниці Моті пекти хліб. Саме як розпалили в печі почули швидкі кроки і в двір убіг молодий петлюрівець в уніформі. Він розпучливо гукнув „рятуйте, за мною женуться большевики"! Мама миттю зорієнтувалася й сказала: „ставайте за піч, скиньте Вашу одежу а я вам дам іншу". Сама метнилася до хати й винесла йому костюм свого брата й гукнула Моті, щоб зробила вузлик з харчами. Одежа палахкотіла в огні, тільки кожушок з вдізнаками поволі розгорявся. Хлопець швидко переодягнувся і став неподібним до попередього. „Дайте і шапку", сказала мама. Хлопець зітхнув, скинув шапку, одірвав з неї шлик і заховав його в черевикові. „Дайте і

шлик" гукнула Мотя. „Ліпше я загину як дам комусь шлик" сказав козак. Мама дала ще йому картуз на голову, харчі й благословила сказавши при тому, щоб він ішов городами й до кого має зголоситися. З сльозами на очах козак хотів дякувати мамі, але вона не дала й сказала, щоб він спішив. Тільки він зник з виду, як почулося гупання багатьох кроків на вулиці. Кілька червоноармійців рявкнули „чи бачили петлюрівця?" Бачили як він біг, сказала мама й показала в протилежний бік. А потім промовила до Моті „Їх Бог попутав. В повітрі так чути паленою одежою а вони не зауважили!"

Щоб прогодувати дітей у приюті, мама робила часто майже героїчні зусилля. У всьому допомагав їй о. Ілля, якого люди називали часто святим чоловіком. Головною поживою дітей була ячмінна крупа, яку могла роздобути лиш мама й о. Ілля. Тоді як діти в інших приютах примирали з голоду, мамини підопічні мали що їсти. Крім того ще якимсь чудом мама роздобула корову, такщо діти знали навіть що то таке молоко. Ризикуючи своїм життям мама вночі перплинула ще з кимсь на легкому човні Дніпро і виміняла на пшеницю 2 поросят. Надходила весна й запас крупи меншав. Як прийшов о. Ілля, мама розповіла йому про грізну ситуацію. Він сказав, що селяни з довколішніх сіл та й багато міщан допоможуть мамі поділившися з приютом останнім, якщо мама поведе у Вербну неділю дітей до церкви на сповідь. Мама зараз же скликала учительок й сказала їм про своє рішення повести дітей до церкви. Всі учительки перелякалися й відраджували маму і відмовили йти до церки крім наймолодшої Лізи, яка обожала маму. І так в неділю уставивши дітей у ряди пішли вони вулицями Никополя. Мама попереду, далі з боку Пріська, якій хоч було вже 15 літ, але кругла сирота, яка любила маму, як рідко діти люблять своїх батьків, а позаду Ліза. Діти були галасливі і веселі, що вийшли з двору, але увішовши до церкви зараз притихли. Після сповіді й причастя повернулися до приюту. Йшли на зад тихо наче то не були ті самі, що пішли до церкви. Що на них вплинуло чи церква чи предчуття чогось жахливого, що мало змінити їхню долю? Ще вдосвіта маму було заарештовано й на місці засуджено на розстріл за „петлюрівство", але тому що однорукий кат Роза була переобтяжена „працею" розстріл відсунено на середу. За той час о. Ілля пішов межі люди із страшною вісткою про мамин розстріл і люди віддавали й останній гріш, щоб урятувати „нашу директорку". О. Ілля викупив маму, але треба було пошвидше виїзджати з міста. Перед від'їздом мама роздала дітям свої капелюхи, а їх мала вона багато, пороблені нею та учительками ляльки тощо, такщо дітвора страшенно раділа тим усім, бо тоді ніяких забавок не було. Прийшов день від'їзду. Вся наша сім'я сіла на старезний коробель, який і так був уже переповнений людьми. Увесь приют прийшов пращати маму. Всі діти плакали, а Пріська так ридала, що навіть декотрі з пасажирів прослезилися і питали „хто це та жінка за якою стільки дітей плаче?". Хтось відповів „це директорка приюту відїзджає". Вже прийшов час кораблеві відпливати. Дітей вивидено на беріг, але Пріська не хотіла покидати маму. Один матрос хотів вивести її силою, тоді вона вхопилася обома руками за перила так міцно, що мусіли прийти й інші матроси й більше витягли її на беріг як вивели. Пізніше ми чули, що після нашого виїзду Пріська тяжко заслабла ... І так почалася наша втеча, яка тривала майже ціле життя.

Тетяна Шенкарук, Німеччина

BECAUSE YOU WAITED

by Joan Bond

Because you waited at the dentist's, reading magazines
while I was checked, x-rayed, cleaned,
and given old toys and a new toothbrush --

Because you waited in the parked car, doing cross stitch
while I pointed, bent low, swayed high
In pink ballet shoes and a black leotard --

Because you waited at the library, flipping pages
While I rewrote on foolscap the list of books
I had used in my research paper, but
had forgotten to record the exact footnotes;

Because you waited in the study, watching midnight
movies while I laughed, blushed, danced,
and was given a new kiss and old poetry lines;

I now can wait for you as you rock
in your single room with its cream curtains --
your face, a tapestry of intricate soft folds,
your hair, a bluish cloud of August sky.

I now can wait for you as you rise,
leaning all your years on the shaky, wooden cane,
and curl your bone-thin fingers over my hand,
not knowing I need your hands far more
than you need mine.

Визначна Мама

Відданість. Щирість. Любов. Коли я думаю про свою маму, ці слова вперше приходять мені на думку. Анна Федейко (з дому Процентій) скромна та горда жінка, й в неї представлено всі характеристики піонерських матерів та й додаткові.

Народилася 22 травня, 1923 року в Кридорі Саскачевані, Анна була середня дочка в родині трьох доньок. Батьки займалися фармаркою та щонеділі подбали, щоб їх діти мали культурно-релігійне виховання. Життя на фармі не було легке бо всі мусіли дуже тяжко працювати.

При таких обставинах Анна навчилася що це таке родинні та загально-людські обов'язки. Батьки вимагали чесноти та поваги й Анна навчилася поважати найперше своїх батьків а також поважати близьких. Анна навчилася про родинну ближкість і що в родині можна пожартувати, поговорити, посваритися але завжди любитися. Рівнож Анна була національно свідомо вихована. Вчилася що треба бути гордим свого походження й ніколи не забувати своїх предків та їх досягнення.

Втративши свого мужа ще молодою жінкою, мамі прийшлося втримувати та виховувати трьох дітей котрим було по 2, 14, 17 років. Не знаю скільки людей би могли цього сьогодні зробити, а 35

років тому в малому містечку мало-освідченій жінці це надзвичайно тяжко було. Але мама була впевнена що є в змозі це виконати й працювала по здібностях.

Хоч тепер мама не жила на фармі, життя все ж таке не було легке. Дітям завжди було чогось потрібно, або просто, бувши дітьми, хотілося різних дрібничок. Мама старалася нас навчити що то що носиш на плечах не є важніше ніж то що в душі, серці й в розумі. Думаючи про то що людина має в серці, мама показувала та вчила про родинну любов. А що до важливости доброго розуму, заохочувала нас ходити до школи як довго ми хотіли, ніколи не жалуючи гроші на науку та наукові справи.

Мама не мусіла так тяжко працювати: мама могла б багато більше думати про себе та свої зацікавлення. Але вона відложила свої потреби на пізніше, а віддала всі зусилля своїм дочкам. За таку безмежну відданість я на завжди вдячна.

Я думаю що моя мама надзвичайна жінка й матір, бо вона все це сама зробила без ніякої помочі. Наслідки цього є дочки, які продовжутють її громадську працю та передають мамині родинні моралі та науку своїм дітям. Я дуже поважаю та кохаю мою маму та дякую їй що навчила мене справжне значення материнської любови.

Леся Федейко Солтикевич
(наймолодша дочка)

A Tribute to All Mothers

The tide goes out, but leaves behind bright seashells in the sand.

The sun goes down, but gentle warmth still lingers on the land.

The music stops, and yet echoes on in sweet refrain.

For every joy that passes, something beautiful remains.

Submitted by Helen Triska

65-та РІЧНИЦЯ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ (1933-1998)

Світові було відомо про Україну, як про „зернову комору Европи". Але після раптового нападу 1918 р. Червоної Армії на незалежну Україну і з совєтсько-російською окупацією прийшла на Україну лише біда. На Україні розпочалися труднощі із харчуванням через запровадження колективізації.

Такий стан із експлуатацією на Україні був в інтересах Росії. Із ударними словами, як „клясові вороги", і масовими арештами було проведено „чистку" серед селянства. Село було доведено до відчаю, що також було пов'язано з розбудовою центрів озброєння в областях. Уже на кінці 1932 р. на Україні в багатьох околицях зявилася дуже тяжка ситуація через відсутність продуктів харчування - відчувалося наближення великого голоду.

Сталін і комуністичний режем підняли своїм указом ще значно вище зерновий податок в областях, де уже і так було все викачано. Це буто підвищення аж на 28%. Голодні робітники та селяни виступали спільно проти війська, котре безжалісно стріляло в маси. Характерними для тодішнього стану на Україні були три слова: „голод, руїни і - мовчання". Люди у найвищому відчаї їли кори дерев і щось подібне.

Але, попри всілякі Кремлем скеровані методи приховування, правда знайшла свою дорогу до відома світу. І в Німеччині було негайно створено окрему організацію „Брати у біді" для рятування голодуючих українців, але московський комуістичний режем всіма способами спромігся перервати цю ділянку.

Були й такі випадки, викликані голодом. В Полтаві напівзамучені голодом масу напали на військовий магазин. Усі вони були розстріляні кулементними чергами червоних. Подібне відбулося також в Конотопі та Ізюмі.

В той ж час в містах України відбулися беспідставні масові арешти українських робітників та інтелігенції і відтранспортування їх на Сибір. ак проти українського народу була використана „зброя голодом". Повна конфіскація сільсько-господарських продуктів викликала голод, під час якого загинули мільйони.

На Заході українцями видана значна кількість книжок про велику трагедію українського народу. Трагедію, наслідки якої, на жаль, відчутні ще й сьогодні.

В. Стадніченко (Німеччина)

IN MEMORY OF THE GREAT FAMINE IN UKRAINE 1932-33

Sixty-five years ago, in 1932-33, over seven million Ukrainians starved to death by an artificially imposed famine executed by the Russian Communist Regime. This genocide of the Ukrainian people has as yet been unparalleled in the history of the world. Its purpose was to break the spirit of the Ukrainian peasantry -- the most vital element of the Ukrainian nation.

In observing the anniversary of the great famine, we commemorate the loss of millions of innocent victims, our brethren human beings, many of whose ancestors found and enjoy basic freedoms and the respect for human rights in the great country of Canada, which we call home. Let us remember them and all people in the world who even today are persecuted, imprisoned and denied all the basic freedoms, rights and privileges which so many take for granted. Let us not forget that life is precious and that we be ever aware of the needs of others to speak up for those who cannot speak for themselves, so that such an event will never happen again.

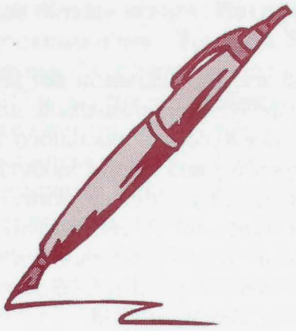

LETTERS TO THE EDITOR
ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Enclosed please find the Promin label in the name of Vera Derbawka. Mom has since passed away but our family will miss receiving the Promin in the mail so we enclose $20.00 for a subscription. We are especially enjoying the neat covers and all the English sections. Thank you.

Marlene Derbawka
Borden SK

I really enjoy reading our new Promin. The attractive covers and the varied content format have certainly made the new Promin an incredibly interesting and educational bilingual magazine to read. Keep up your fine work and may God bless you.

Josie Lakoduk
Waskatenau AB

Enclosing a cheque to cover three subscriptions. Thank you for your services and cooperation. The magazine is presentable and interesting. The research and review of past history is excellent. The information is good for everyone - whether a new subscriber or the seniors. With best wishes --

Sincerely,
Anne Panchuk
Montreal PQ

Включно з банковий чек, моя закривка передплата і пожертва на Пресовий Фонд.

Покривка журналу є кольорна і підносить зацікавлення до читання журналу. Бажаю успіх у вашій праці з журналом Промінь.

З пошаною,
Оля Стручинська
Тандер Бей, Онтаріо

Enclosed is my payment for my Promin 1998. We thoroughly enjoy the "New Promin". It's very interesting, a delight to read and have in your home. Continue the good work and may God bless you.

Marie Magega
Edmonton AB

Please find enclosed cheques for 1998 subscription fee and $10.00 for appreciated gift to Promin.

Congratulations for innovation of the new format and the luxurious cover and the very updated articles in Promin.

I remain yours
as a lifetime member of the UWAC,
Pauline Chomyn
Saskatoon SK

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subsctiption

Name_____

Address_____

City_____ Province _____ Country_____ Postal Code_____

If GIFT indicate from whom_____

Cheque or money order enclosed in the amount of $_____ for_____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

ТРАВЕНЬ - МІСЯЦЬ РАДОСТИ І СМУТКУ

Кожний місяць, а зокрема місяць травень, багатий на важливі дати з історії України. Тому цей місяць наші письменники називають місяць радости і смутку. Більшість цих історичних дат, про події і людей, із давьного чи недавнього минулого, були стовпами, на яких будувалися, росла і гартувалась український народ, який остаточно осягнув свою мету - самостійну Українську Державу, яку потрібно тепер розбудувати і закріпити, щоб зажити повним державницьким життям.

Якщо б ми хотіли згадати ті всі події, що сталися в місяці травні врподовж нашої історії, то це забрало б дуже багато місця в газеті. А тому, в цій статті згадаємо лише ті, на нашу думку, найголовніші події, що відбулись у травні, в різні періоди нашої історії.

З радісних подій треба згадати, що:
2-го травня 1648 р. Богдана Хмельницького вибрано гетьманом України.
2-го травня, 1848 р. - в Галичині було створено перше політичне товариство Головна Руська Рада, що відіграла визначну ролю в історії України.
5-го травня 1838 р. - викуплено з неволі Тараса Шевченка.
6-го травня 1659 р. - гетьман Іван Виговський розбив московське військо під Конотопом.
8-го травня 1659 р. - закінчення ІІ-ої світової війни (яка хоч не принесла нічого корисного для України й українців, а тільки руїну і знищення, але дала надію, що незадовго прийде кінець і іншій подібній диктатурі комуністичній, що і сталося майже 50 років пізніше).
11-го травня 1907 р. - створено в Києві перше Українське Наукове Товариство в столиці України.
12-го травня 1917 р. - створено в Києві Український Генеральний Військовий комітет, який очолив Симон Петлюра.
16-го травня 1648 р. - гетьман Б. Хмельницький здобув велику перемогу над поляками над Жовтими Водами і під Корсунем.
20-го травня 1914 р. - понад 7,000 українців у Вінніпезі відзначили великим Здвигом 100-річчя народження Тараса Шевченка.

Але були і сумні події в цьому місяці, які записані кривавими літерами в історії українського народу.
3-го травня 1942 р. трагічно загинув, не витриваши московсько-комуністичної наруги над Україною організатор українського самостійницького руху в Східній Україні в 1900-их роках, Микола Міхновський.
13-го травня 1933 р., в час страшного голодомору в Україні, трагічно загинув один з найвизначніших тодішних письменників, провідний представник політично-культурного відродження України, Микола Хвильовий.
18-го травня 1902 р. помер замучений в царсько-московській тюрмі на Сибірі письменник Павло Грабовський.
23-го травня 1939 р. на вулиці Ротердаму в Голляндії згинув розірваний бомбою, переданою совєтським агентом Валюхом кол. командир Січових Стрільців, організатор УВО та провідник Організації Українських Націоналістів полк. Євген Конавалець.
25-го травня 1926 р. забито в Парижі таким самим совєтсько-московським агентом Шварцбартом голову Директорії УНР (себто президента України) та головного отамана Симона Васильовича Петлюру.

Всі інші згадані, віддавали все для свого народу. Вони працювали для піднесення його національного та культурного рівня та для здобуття самостійности і незалежности своєму народові та своїй країні. Тому вони були небезпечні для російського імперіялізму - білого і червоного, і він їх знищив.

Для нашого покоління найбільш відомими є С. Петлюра і Є. Коновалець, бо обидва вони несли на своїх плечах тягар боротьби 1917-1921 років, та після того аж до своєї трагічної смерти.

Симон Васильович Петлюра, 68-річчя трагічної смерти якого якраз в цьому місяці відзначаємо, не став провідником, як дехто твердив, мало відомою до того часу особою. Він був активний ще в Духовній семінарії в Полтаві, звідки його через українську політичну діяльність викинули перед закінченням студій. Після того він працював учителем на Кубані, де заложив філію Української Революціної Партії (РУП). Він був дослідником і помічником при писанні „Історії Кубанського Війська", де познайомився із історією Запорізьких козаків, бо кубанці були нашадками запорожців. Опісля він мусів тікати з Кубані від царсько-московських переслідувань - спочатку до Києва, а звідти до Львова. Скрізь Петлюра брав участь у громадсько-політичному та культурному житті. С. Петлюра був визначним публіцистом, перекладачем літературних творів та добрим журналістом. Останніми роками частина його праць появилася друком у 2-ох томах Збірників, присвячених його пам'яті.

Але більше всього, Петлюра був людиною чину. Тому він очолив перший Військовий комітет в травні 1917 р., він був за створення сильної української військової сили, української армії. Дехто з його сучасників пізніше обвинувачував Петлюри в помилках, які привели до невдачі, як у визвольній боротьбі так і державному будівництві. Помилки ті стались внаслідок обставин, які тоді заіснували - і мабуть, найбільший геній не міг би був більше зробити від того, що зробив С. Петлюра для будівництва Української Держави. 68 років тому С. Петлюра впав, підступно вбитий московським агентом. Своєю смертю Петлюра став ще більше небезпечним для Москви, його ім'я стало символом продовження боротьби за самостійну вільну Україну.

Заслуга полк. Євгена Коновальця була як військовика-революціонера та провідника підпільної боротьби проти окупантів України. Коли московські імперіялісти вже тріюмфували по вбивстві С. Петлюри в завойованій ними Україні, Коновалець не дав змарнувати те все, що здобув С. Петлюра на шляху до визволення української нації і дав українському народові, особливо на Західніх Українських землях, нову снагу вірити в свою власну українську правду, дав нові сили до боротьби з неї, і створив самостійницький рух. Організацію Українських Націоналістів, що захопив і повів за собою величезні народні маси до боротьби за самостійну Українську Державу.

С. Петлюра і Є. Коновалець були провідниками народних мас, які вміли здобувати собі загальне довіря, вміли втілювати в собі народні, національні ідеали, навіть тоді, коли сам народ їх ще повністю не усвідомлював. Україна була переможена, її окупували багатократно сильніші вороги, але не перемогли, не зламали тієї ідеї, для якої жили і віддали вони своє життя.

Згадуючи їх і всіх інших у місяці травні, як синів українського народу, що змагалися й працювали для його визволення, ми вшановуємо також всіх українців, що віддали своє життя за ВОЛЮ БАТЬКІВЩИНИ.

(П. Д.)

Подала Галина Мельник-Марко

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

200 РОКІВ З ДНЯ ПОЯВИ „ЕНЕЇДИ" І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Іван Котляревський, автор знаменитої „Енеїди" і вічномолодої Наталки Полтавки, народився 29-го серпня 1769 року в місті Полтаві.

Дід його був дияконом, батько Петро (дворяини), служив при Полтавському земстві. Читати й писати навчився І. Котляревський від місцевого дяка.

Десятилітнім хлопцем поступив на службу „в штат бившей новороссійской канцелярії" і 1780 року іменований підканцеляристом, 1781 р. канцеляристом, а 1783 р. губернським реєстратором. У 1783 р. поступив учитися до Словенської духовної семінарії у Полтаві, котру закінчив 1789 р. двадцятилітнім юнаком. Після закінчення семінарії пішов учителювати на село, як домашній учитель по панських-поміщицьких дворах.

Там пізнав не тільки тодішнє панське, але й селянське життя. Бував на вечерницях, прослухав багато пісень, казок, оповідань і приказок народніх, добре придивився до звичаїв та традицій простонароддя. Народню мову вивчив так, як мало котрий з українських письменників. Цих кілька літ учителювання на селі дало йому основу до його нечисленних, але щиро народніх і справжнім демоктратизмом навіяних творів.

Так минули його молоді літа. Припадають вони на дуже сумний і дуже важкий період української історії. Скасування гетьманщини 1964 р. було знесено козацькі полки, а поставлено на їх місце російську військову організацію. Через два роки пізніше появилася славна „жалованная грамота дворянству", котра зовсім закріпостила українське хліборобське населення. Котляревський, як бистрий і доволі освічений чоловік, розумів, що в історії його рідного народу відбувається процес поневолення і затирання тих прикмет своєрідного народнього побуту, за який так невпинно і з такою саможертвою боролись його предки. Процес цей відбувався у формі тим більше небажаній, що розколював народ на двоє, на упривілейованих панів і на позбавлених усякого права селян.

Українські пани, здебільшого колишні старшини козацькі, кинулися горнути якнайбільше землі і душ до себе. Оцей процес грабування українського народу різними способами знайшов відгук у літературних творах Котляревського, бо Котляревський всією душею стояв не тільки на

етнографічнім, але й на політичнім українськім грунті, схиляючись до їх демократично-моральних принципів, які проголошував український філософ Г. Сковорода.

Писати почав І. Котляревський ще будучи в семінарії. Вже тоді прозивали його „рифмачем". Прочитавши травестію Осипова, а може й Скаррона, він перевубаючи на селі, як домашній учитель, став працювати над своєю „Енеїдою".

У 1796 р. поступив до війська як кадет, а в 1798 р. був іменований прапорщиком. Того ж незабутнього 1798 року появилися друком три частини його славної „Енеїди".

Це епохальний твір в історії українського письменства. Книжка „Енеїда" була друкована на досить лихім, сірявім парері. Зі зверхнього вигляду цього першого видання „Енеїди" не можливо було предбачити який великий успіх і яке величезне значення матиме вона не тільки для українського письменства, але й для відродження України. Це перше видання мало свою історію. Воно появилося в світ без відома і без дозволу автора.

Багатий конотопський „дворянин", походив із старого козацького роду, Максим Парпура, в той час служив в Петербурзі. Він був освічений і сам працював на літературному полі, тож зважився на рішучий крок (не для матеріяльної вигоди) видати „Енеїду". М. Парпура був меценатом, записав біля 100,000 рублів на українські добродійні цілі. Він зрозумів, яке значення може мати друкована „Енеїда", котра досі ходила у відписах і котру легко могла стрінути та сама судьба, що стрінула не один недрукований твір.

Чому Парпура не попрохав дозволу в автора на видання „Енеїди" невідомо. Відомо лиш, що Котляревський служив тоді прапорщиком у Сіверськім полку, про що Парпура міг і не знати. Поміж людьми ходили тоді слухи, що автор перелицькованої „Енеїди" запропастився. Це могло спонукати Парпуру до оголошення друком „Енеїди" без дозволу автора.

Нині з пошаною і вдякою згадується ім'я Максима Парпури, бо не знати, чи сам Котляревський був би зважився і спромігся тоді на видання цього дорогоцінного твору. Так 1798 р. був покладений Максимом Парпурою камінь під будинок відродженої української літератри.

Сам Котляревський був невдоволений вчинком Парпури і цьому невдоволенню дав досить різкий вислів у своїм власнім виданню „Енеїди", де Парпура вкинений поміж грішників, мучиться тяжко за те, що „натуру мав він дуже бридку, кривив душою для прибутку, чужеє отдавав в печать, без сорома, без Бога бувши, і восьму заповідь забувши, чужим пустився промишлять".

Після видання Парпурою цього невмирущого твору, Котляревський дальше працював над своєю „Енеїдою". Поправив і переробив ті три частини, що видані були Парпурою першим виданням 1798 р. і другим виданням 1808 р. в Петербурзі. Вже в 1809 році видрукував своє власне, цебто, з черги третє видання також в Петербурзі.

Це видання було не тільки справлене й доповнене, але й багато краще від попередніх двох. Була там передмова, в якій Котляревський заповідав п'яту частину „Енеїди", якщо це видання принесе задоволення читачам.

Він справді написав і то не тільки п'яту, але й ще шосту частину та вони появилися друком лише по смерті автора, в Харкові 1842 року. Це четверте з черги видання „Енеїди" було видано повністю в шести частинах.

Тарас Шевченко високо оцінив І. Котляревського і зготовив йому найтривкіший пам'ятник своїм віршем „На вічну пам'ять Котляревському" котрий кінчається словами:

„Будеш батьку панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть!"

Тарас Шевченко своєю віщою інтуіцією зрозумів значення Івана Котляревського для відродження українського народу, зрозумів вартість „Енеїди", в котрій Котляревський „переніс усю козацьку славу" в мові не чужій, а своїй, народній, в нашу українську хату. Інтуіцію Шевченка закріпили своїми історично-критичними дослідами багато вчених. Вони високо поставили Котляревського як письменника і як людину, а його „Енеїду" вважають твором епохальним.

Хотілось би, щоб в цей ювілейний рік „Енеїди" над нашою зруйнованою і пограбованою країною, повною смутку й туги залунав знову щирий український сміх батька української літератури І. Котляревського. Щоб залунав його творчий сміх, той, що рани гоїть, що стурбованим душам розвагу приносить, що в наболілі серця нове бажання і нове завзяття вливає для допомоги у відродженні і нашої страдниці України.

Зінаїда Маєвська

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

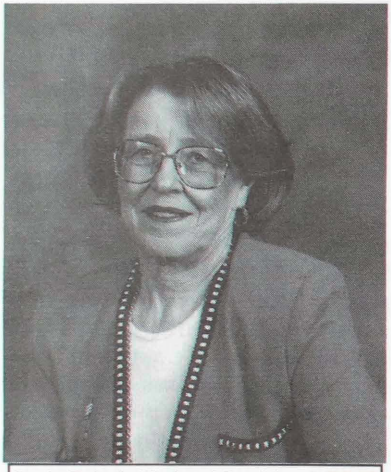

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Великий німецький поет і письменник Шілер писав: *„Як чудне й лагідне сяйво місяця між блискучими зірками, так чудна є мати між своїми любими дітьми. Як є який образ, що його намалював мистець (М. Дмитренко), від нього без порівнання краща жива картина матері з невинною дитинкою на руках."*

А наш геніяльний поет Тарас Шевченко написав:
„Нічого кращого немає
як тая мати молодая
з своїм дитятком на руках!"

З нагоди Дня Матері сердечно вітаємо всіх матерей і бажаємо кріпкого здоров'я та многих літ. Урочисто відзначім це велике свято, щоб виявити свою любов і вдячність нашим матерям.

National Council of Women

Our Association is represented at the local, provincial and national levels of the Council of Women across Canada. This participation allows us to have a voice in the many issues that affect women specifically and our families generally. It is vital that we continue developing partnerships within the structure of the Council and, wherever possible, take on leadership roles.

The National Executive congratulates Jean Mekitiak for being nominated and elected the Education Chair of the N.C.W.C. Jean is a member of Olha Basarabowa Branch U.W.A.C. in Calgary, as well, she is the president of the U.M.C. of U.W.A.C. Calgary Collection.

Conference Postponement

The CYC Conference scheduled for May1-2, 1998 has been postponed until the fall of 1998. When a date has been selected, it will be published in Promin.

Конференція Українського Музею Канади СУК і Наради з Провінційними Головами СУК

Конференція і наради відбулися 20-22 березня 1998 в Саскатуні. Кожна Провінційна голова СУК в скорому часі отримає звіт цієї конференції. Було приємно - послухати і дискутувати звіти Провінційних голів СУК і членів дирекції нашого крайового музею СУК. Щира подяка всім за присутність і позитивні відношення.

Regional CYMK Conference - March 21, 1998

It was a pleasure to visit with the CYMK members at their regional conference in Saskatoon. Unfortunately, it was impossible to spend the day with them. However, Mr. Zaleschuk, National CYC president and I were able to bring greetings on behalf of CYC and UWAC. I was very pleased to see the new CYMK convener, Marianne Makowsky, who traveled with them and devoted her weekend to assist them in their deliberations. We acknowledge the dedication of both the junior and senior CYMK advisors and can assure you that the time and energy you give to our youth are greatly appreciated.

Our young people need our direction and support to develop into leaders in our organization. Your participation will have a direct impact on their future.

Пригадуємо

- замовляти грамоти для вручення на день членства. Якщо дасьте нам листу імен членок, котрі будуть відзначенні то ми надрукуємо грамоти для Вас.
- замовляти різні видання, тощо з централі
- присилати дописи про імпрези до Променя
- читати „Вісті з Централі" на зборах
- прислати ваші анкети до централі якщо Ви це ще не зробили

Соня Бейзик, голова

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Ukrainian Women's Association of Canada

МЕМОРАНДУМ

Дата: **30 березня 1998**

До: **Всіх відділів С.У.К.**

Від: **Централі С.У.К.**

В справі: **ПРОМІНЬ**

В імені Крайової управи С.У.К., складаю подяку всім членкиням за підтримку нашого журналу Промінь -- за Ваші пожертви, передплати та листи.

У світлі нещодавного розповсюдження неправильної інформації, Крайова управа С.У.К. уважає за потрібним вияснити певні факти. Управа вповні підтримує всю діяльність редакторів Променя, які підвищили наш офіційний журнал до нового рівня. Ми є в постійному контакті з редакторами, які безпосередньо підлягають нам, і нас інформують про всі нові напрямні в фінансових та адміністративних справах.

Редакторам Променя видається місячну платню, яка не пов'язана в будь-який спосіб до кількості видань публікованих. Редакторам платиться щомісяця на підставі їхніх зусиль випустити наступне число журналу. Наприклад, редакторам платиться при кінці квітня за випуск травневого видання.

Мені недавно прийшло до відома, що кружляють різні непорозуміння відносно дефіциту журналу Променя. Тут треба зауважити, що Промінь працює в дефіциті вже багато років, і спромігся видаватися тільки через підтримку і жертвенністю своїх передплатників та членкинь С.У.К. Нам приємно повідомити Вас, що від вересня 1997 по лютий 1998, знижено дефіцит журналу Променя до приблизно $4,000 і по цей час так фінансово він стоїть. Дефіцит надалі знижується щомісяця завдяки збільшення пожертв та передплатників. Нам потрібно пітримку всіх членкинь, щоб продовжувати в цьому напрямі та ми є оптимістичні в цьому, завдяки ентузіястичного відгуку новому форматі журналу.

У майбутньому, якщо існуватимуть будь-які непорозуміння чи затурбовання відносно журналу Променя, ласкаво просимо, щоб ці завваги негайно скерувати до Крайової управи для вияснення. Повторюючи вищезгадане, управа має повне довір'я у редакторів журналу Променя і з ними стисло співпрацює для того, щоб наш журнал був якнайкращим для Вас, наших читачів та членкинь.

Дякуємо і розраховуємо на Вашу дальшу підтримку.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

MEMORANDUM

Date: **March 30, 1998**

To: **To all branches of U.W.A.C.**

From: **The National office of U.W.A.C.**

Re: **PROMIN**

On behalf of the National Executive of the U.W.A.C., I thank our members for supporting our journal, Promin, through their continued donations, subscriptions and letters.

The Executive feels that in light of the recent dissemination of false information, clarification of the facts is required. The Executive fully supports all activities undertaken by the present editorial staff of Promin, who have elevated our official journal to a new level. We are in constant communication with the editorial staff, who are directly under our auspices, and we are kept apprised of all new developments in both financial and administrative matters.

The editorial staff of Promin are paid a monthly salary, not related in any way to the number of issues published. The editors are paid each month based on their effort to complete the coming month's issue. For example, the editors are paid at the end of April for preparing the May issue.

I have recently become aware of various misconceptions regarding Promin's deficit. It should be noted that Promin operated in a deficit for many years, and was able to continue only by means of the support and generosity of its subscribers and U.W.A.C. members. We are pleased to advise you that from September 1997 to February 1998, Promin's deficit decreased to the amount of approximately $4,000, where it now stands. The current Executive assumes responsibility for this amount since they took office last year. The deficit continues to decrease each month through increased donations and subscribers. We require the support of all members to continue this trend, and are optimistic of this based on the enthusiastic response to the new format.

Should there be any further misconceptions or concerns regarding any aspect of Promin in the future, I would respectfully request that they be immediately directed to the National Executive for clarification. To reiterate, the Executive has full confidence in Promin's editorial staff, and works diligently with them to make our journal the best that it can be for you, our readers and members.

Thank you for your continued support.

Членки відділу ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
у Виндзор, Онтаріо
з нагоди
Світлого ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСННЯ
вітають
Собор Єпископів і Духовенство УПЦК,
Центральні і Провінційні Управи складових організацій СУС,
Радакцію і читачів Променя, редакцію Українського Голосу,
всіх членок СУК, та весь Український Народ по всьому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНО ВОСКРЕС!

Марія Старух
Голова

Добр. Надія Метулинська
Кор. секретарка

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Союз Українок Канади, відділ св. кн. Ольги
при Катедрі св. Володимира в Торонто
щиро вітає зі Світлим Празником Христового Воскресіння
Блаженішого Василія, Миртополита всієї Канади, Високопресовщщеннішого Архиєпископа Івана, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії, Преосвященнішого Єпископа Юрія, Єпископа Торонта і Східньої Єпархії, Світлу Консисторію і Голову її Президії, митр. прот. д-ра О. Кравченка, Всечесне Духовенство УПЦК, отців парохів нашої Катедри - о. прот. Богдана Сенцьо і о. прот. Василя Макаренка та отців емеритів о. протопр. Петра Бублика і о. протопр. Федора Легенюка з їхніми родинами, всі прицерковні організації, Управу Союзу Українок Канади і всіх єї членкинь та всіх парафіян Катедри та весь український нарід на рідних землях і поза єї межами.
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Міла Критюк
Голова

Добр. Катерина Сенцьо
Секретар

Членки Союзу Українок Канади
Відділ ім. Софії Русової в
Лонґ Бренч, Онтаріо

З РАДІСНИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
щиро вітають

Ієархію і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади,
провід і членство всіх складових організацій СУС та їхні родини,
Редакцію журнала Промінь і весь Український народ по всьому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Констанція Чорна
Голова

Катерина Шумейко
Секретарка

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ КАНАДИ
Союзу Українок Канади
САСКАТУН, САСК.
з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
вітає

Ієрархію Української Православної Церкви Канади,
Централю Союзу Українок Канади, журнал Промінь,
часопих Український Голос та їх читачів, усіх складових організацій
Союзу Українців Самостійників та їх родини, та весь український народ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! **ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!**

Марія Кіщук
Директор

Радослав Боднарук
Реєстратор

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ У САСКАТУНІ З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітають

Собор Єпископів і Духовенство УПЦК, Центральні і Провінційні Управи складових організацій СУС, редакцію і читачів Променя, всіх членок СУК та весь Український народ по всьому світі.

Марія Кіндрачук
Голова

Анна Михайлюк
Референтка
Промінь

З нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Управа і членки
Союзу Українок Канади
при церкві Св. Івана Христителя
в Роблин, Манітоба
вітають
Собор Єпископів і духовенство УПЦК,
Центральні і Провінційні Управи складових
організацій СУС,
редакцію і читачів Променя,
всіх членок СУК та ввесь Український
Народ по всьому світі!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Павліна Вербоветська
голова

Вікторія Стиба
секретарка

ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в ОТТАВІ, ОНТАРІО
в ці дні
ПРЕСВІТЛОГО
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
пересилає щирий привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Церковному проводові, Централі
Союзу Українок Канади,

Вітаємо провід і членство всіх складових організацій СУС та їх родин, журнал Промінь та весь український народ.

Великодними піснями
Звеселяймо Божий світ,
Щоб почула за морями
Україна наш привіт.

Ольга Самець
Голова

Галина Михальчук
Секретарка

У НАС СВІЙ СПІВ

У нас свій спів,
У нас і мова є своя!
Є мова та,
Якої мати нас учила . . .
Це спадщина минулих днів,
Її кохати треба нам!
Нам мова ця свята і мила,
Її нас мати наша вчила,
Хоч це й не любо ворогам! . . .
Наш рідний спів,
І наша мова нам свята!
Її краса
Пишається мов самоцвіти
І сяє блиском жемчугів . . .
Понад життя вона дорожча нам!
Дітей своїх ми будем вчити,
Хоч мала б сто указів боронити,
Ми не дамо її стоптати ворогам!

Уляна Кравченко

Нашим Дітям

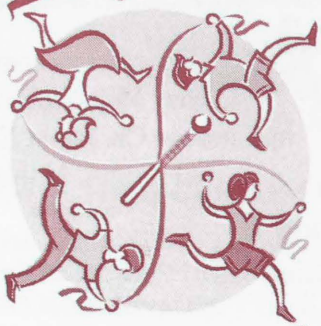

For our children

ЛЮБЛЮ ТЕБЕ

Іванна Савицька

Люблю Тебе, о Ненечко єдина,
Любов'ю щирою, як любить лиш дитина...
І Господа за Тебе я молю,
Щоб зберегав Він Матінку мою.
Люблю Тебе, хоч може і часами
Якимсь непослухом вражу я серце Мами,
Що раною розпалює аж грудь.
Прости мені, о Матінко, - забудь...
Прости мені! Ти вмієш бо прощати,
Ласкава, добра, милосердна Мати.
Ти ж Янгол мій, що злинув просто з неба,
Люблю Тебе - і більше слів не треба.

МОЯ МАМА

Як же маму не любити?
Моя мама - краща в світі!
Вона так за мене дбає,
І годує й зодягає.
Як у мене щось болить -
Цілу ніченьку не спить:
Все турбується рідненька,
Щоб росла я здоровенька.
Як же маму не любити -
Та ж вона найкраща в світі!

НА СВЯТО МАТЕРІ

О Кібець

Свято Матері сьогодні,
То й твоє, матусю, свято
Я тобі з душі бажаю
Щастя і добра багато.

Жий матусю довго-довго,
Не хоруй і не журись!
Будь весела і щаслива
З мене помочі діждись!

Дякую тобі, матусю,
За твою любов і труди!
Знай, твоя маленька доня
Це ніколи не забуде . . .

А як підросту ще трохи
І як вернемось до хати -
Відпочинеш ти, матусю,
А я буду працювати.

HAPPY MOTHERS DAY!
МНОГІЇ ЛІТА ВСІМ МАМАМ!

Niki and Zoriana have flowers for their mother. Colour them in your mother's favourite colours.
Никола і Зоряна принесли цвіти для своєї мами. Прикрашіть їх красками, які Вашій мамі найбільш подобаються

ПОКЛІН КОВЗАРЕБІ

Катедра св. Володимира спільно з Братєвтом св. Володимира, відділом СУК ім. св. кн. Ольги, українською школою та курсами українознавства, журналом Молода Україна та культурно-мистецьким товариством Козуб величаво відзначили свято на пошану Тараса ШЕВЧЕНКА В НЕДІЛЮ 8-го березня.

Свято розпочато урочистою ПАНАХИДОЮ в катедрі, яку відправили о. настоятелі Богдан Сенцьо, Василь Макаренко і Микола Критюк (емерит), прикрашений катедральним хором під диригентурою маєстра Нестора Олійника.

Членки СУК (голова Міла Критюк) гостили присутніх пісним полуденком (1-ша неділя Посту-Православія) а потім розпочали програму, яку відкрив голова Братства Петро Юрчак, передаючи дальше ведення програми Ванлентині Родак. Програма складалася з двох частин. Першу частину виконували учні української школи та курсів, представлені директором школи Володимиром Шевчуком: ЗАПОВІТ- муз. Стеценка виконав гурток бандуристів з молодечої капелі ім. Г. Китастого (мелодеклямація учня 1-го курсу Андрія Жданова). ДУМИ МОЇ, УЧІТЕСЯ БРАТИ МОЇ, УКРАЇНО МОЯ РІДНА а дівочий хор при школі, заспівали ЗАЦВІЛА В ДОЛИНІ - диригенти Роман Ковалишин і Катруся Самець. Матурантка 4-го курсу Ганнуся Покотило розказала МЕНІ ОДНАКОВО а Соня Майнгафер (з Бафало США) деклямувала КАЧЕЧКА.

Другу частину програми почав Іван Перепадченко віршом ТАРАСОВА НІЧ, артисти деклямували: Ю. Вельський ДО ОСНОВЯНЕНКА, Ніна Теліжин А.О. КОЗАЧКОВСЬКОМУ, Ростислав Василенко ПОЛЯКАМ і ТРИПТАХ, Ірина Завадська ТИТАРІВНА, Галина Демчук-Наумчук ТОПОЛЯ. Дует ТАКА ЇЇ ДОЛЯ співали Валентина Яковенко (солістка хору ВИДУБИЧІ) і студентка Торонтської Музичної Консерваторії Віра Зміївська(внучка л. Зміївського) при акомпаньяменті Нели Кречковської. Пісні ЗОРЯ МОЯ ВЕЧІРНЯЯ та ПО ДІБРОВІ ВІТЕР ВИЄ виконала В. Яковенко.

Доповідь ТАРАС ШЕВЧЕНКО-ЗЦІЛИТЕЛЬ НАЦІЇ виголосив інж. Микола Гавриш - редактор журнала Молода Україна і учитель курсів українознавства. Його доповідь була надзвичайно цікава й поучаюча, багато є різних матеріялів про поета Тараса, але завжди є щось відмінного в його поезії, бо ніхто не мав такої пошани до свого народу, яку мав Тарас - виходець з кріпаків. він закликав наш народ до боротьби за волю „Борітеся-поборите вам Бог допоможе!." Його невмерущу поезію перекладено на інші мови і пристосовано до своїх обставин. Доповідь була насичена рідкісними прикладами з життя поета, апостола, мученика, художника, покровителя бідних, пророка - і за це наш народ називає ЙОГО БАТЬКОМ.

Концерт закінчено словом подяки о. Богдана та відспіванням РЕВЕ ТА СТОГН. 184 роки з дня народження генія Тараса і 137 років з дня ЙОГО смерти - роковини, які український народ буде вічно візначати, бо це ЛЮДИНА, яка народжується раз на століття. Його святі слова можна пристосувати до сучасної, вільної України, СХАМЯНІТЬСЯ і поборіть ті труднощі, які нанесли багаточисленні вороги українського народу В СВОЇЙ ХАТІ, СВОЯ ПРАВДА І СИЛА І ВОЛЯ! В чому нехай, ВСЕМОГУЧИЙ ГОСПОДЬ допомагає!

-- добр. Катерина Бублик

Свято Героїнь
Торонто, Онтаріо, 15-го лютого, 1998 р.

Валентина Родак і Галя Щерблюк

Заходом Комітету Українок Канади щорічно відзначається Академія на пошану жінок-Героїнь, котрі склали своє життя за волю України, та оцінити тих, які перетерпіли катування і залишилися живими.

Програму відкрила голова Комітету, Дзвінка Максимець вступним словом пригадуючи присутним про 22-го січня, 1918 р., сповнилося 80 років з того часу коли на софієвській площі у Києві 4-им УНІВЕРСАЛОМ Україна була проголошена „САМОСТІЙНОЮ, ВІЛЬНОЮ, СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ українського народу!"

Членка Комітету Українок Канади і референтка „Промінь" Галя Щерблюк в стислій формі представила доповідачку Валентину Родак - громадську і церковну діячку, котра зробила великий вклад праці в розбудову культурно-освітньої ділянки: диригент, журналістка, диктор радіопрограми „Молода Україна", організовувала і керувала різними мистецькими програмами в Канаді, в Україні, Америці, за що була нагороджена багатьма візначеннями, як в Канаді так і в Україні.

В своїй обширно-опрацьованій промові Валентина представила тяжкий шлях української жінки, яка поруч вояків боронила Україну від ворогів. Вона перечислила і подала життєвий шлях героїнь: Ліну Костенко, Аллу Горську, Оксану Мешко, Марію Гринченко, Віру Бабенко, Софію Русову, Людмилу Старицьку-Черняхівську, Ніну Караванську, Олену Телігу і інших безіменних, які погинули або витирпіли за волю України. „Ми є оптимісти і маємо надію на краще майбутнє українського народу". В Україні засновано багато жіночих організацій метою яких є виховати свідоме молоде покоління, яке розбудує політичне, економічне й культурне життя нашого народу на належний високий рівень.

Зворушливою точкою програми був монтаж на повищезгадану тему, яким керувала Ірина Завадська, де три молоді дівчини представили: О. Журливу (М. Небесна), О. Левицьку-Басараб (З. Сало), Г. Жежко (Л. Баюс), які деклямували передсмертні промови нескорених умираючих ГЕРОЇНЬ. (багатьом витиснуло сльозу) Микола Сомів виконав на фортепіяно „Мазепа" з великим відчуттям. Хор Бурлака під управою Квітки Зорич-Кондрацької проспівали стрілецькі пісні, оперні співачки: Лариса Стельмашенко і Світлана Катриноза чарували чудовим співом. „ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА" - закінчено святкову академію, яка нагадує нам, якою ціною Україна здобула свою НЕЗАЛЕЖНІСТЬ.

(Заля була заповнена, що є доказом високого рівня програми. Солодощами частували присутних гостинні членки КУК.)

„ЖИВИ УКРАЇНО - ЖИВИ ДЛЯ ЖИВИХ!"

-- добр. Катерина Бублик

Річний Звіт СУК Відділу ім. Лесі Українки Ту Гилс, Альберта

Річні збори СУК відділу ім. Лесі Українки в Ту Гилс відбулися 1-го грудня, 1997 р. в церковній залі.

Після смачної вечері, голова Марія Олійник привітала всіх присутніх і представила програму зборів. Після молитви однохвилинною мовчанкою вшановано померлих членок відділу. Предсідницею зборів була Елсі Рибак, а секретарка була Оля Храпко. Після прийняття протоколу з минулих річних зборів, слідували звіти з праці в минулому році. Всі звіти членок управи, голів комітетів були написані і гарно оформленні на папері, однак були деякі доповнення усно. Марія Олійник, уступаюча голова дала свій звіт і подякувала управі і усім членкам за їхню працю і також закликала членок, щоб шанували одна одну. Рекордова секретарка, Катерина Мандрусяк звітувала, що протягом року відбулося 9 місячних зборів. Відділ видає обіди на похорони, справляє Йорданську Вечерю, Весняний Чай і продаж печива, Спільне Свячене та помагає підчас Базару. Відділ пожертвував на Церкву $1000.00, а опісля дальшої дискуії додано ще $4000.00 більше. Звіт касієрки, Елсі Чабан, за цілий рік був написаний. В 1997 р. відділ святкував 55 років свого існування смачною вечерою, доповідю і вшануванням 3-ох членок - Розалія Бачинська, Анна Ефтодій і Катерина Паламарук як також Сенді Сакалюк за 25 років членства у відділі.

На закінчення зборів новообрана голова Елсі Рибак подякувала за довір'я і запросила членок до дальшої співпраці. Збори закінчено молитвою.

Управа і Комітети на 1998 р.
Уступаюча голова - Марія Олійник
Голова - Елсі Рибак
1-ша заст. голови - Стела Стефюк
2-го заст. голови - Меделин Шендрук
Секретарка - Оля Храпко
Кор. Секретарка - Софія Дмитрук
Касієрка - Елсі Чабан
Контрольна Комісія - Марія Фіярчук, Марія Мандрусяк і Анна Логозар

Елисавета Рибак
Голова

Софія Дмитрук
Референтка Променя

Річний Звіт СУК Відділу ім. Лесі Українки Вотерфорд, Онтаріо

Річні збори відділу відбулися 12-го грудня 1997 р. в церковній залі в пристуности 14 членок.

Голова Оля Андрушко відкрила збори молитвою і однохвилинною мовчанкою вшановано померших членок відділу. Голова привітала всіх, подякувала членкам за їх поміч і щиру працю на протязі минулого року.

Предсідниця зборів була Анна Кондрат, а секретарювала Рузя Галик. Секретарка прочитала протокол з минулих річних зборів, предсідниця подала фінансовий звіт а контрольна комісія одобрила звіт.

Діяльність відділу за 1997 р - виповнили бюджет до Централі, святкували і приготовляли обіди на Йорданську Вечерю, Новорічну Забаву, Спільне Свячене, Храмове Свято і Визітацію Владики Юрія. Також приготовляли похоронні і весільні обіди, Великодне печиво і продаж голубців і варенників.

Відділ допомагає різним організаціям у Вотерфорд, жертвує на нашу Церкву, Музей СУК в Саскатуні, Інститут Св. Володимира в Торонто і Дітям Чорнобиля. Беремо участь в *October Festival*, співаємо в хорі, колядуємо, чистимо, робимо порядки в Церкві, відвідуємо хворих в шпиталях, відвідуємо старших членок в їх домах та доручаємо овочі, квіти і картки здоров'я.

Заряд на 1998 р.
Голова - Оля Андрушко
Заст. голови - Рузя Свидорович
Секретарка - Рузя Галик
Касієрка - Рузя Галик
Фінансова секретарка - Анна Кондрат
Контрольна Комісія - Анеля Андрушко, Софія Галик і А. Федченко

Рузя Галик
Секретарка

Річні Збори СУК Відділу ім. Ольги Кобилянської Суррей, БК

Річні збори СУК, відділу ім Ольги Кобилянської в Суррей, БК відбулися 30-го листопада, 1997 р. в церковній залі в присутности 27 членок.

Голова Надя Шульга попросила о. Ворончука провести молитву після чого однохвилинною мовчанкою вашановано пам'ять покійних членок відділу. Голова привітала членок і подякувала їм за їх поміч і співпрацю та побажала їм щастя і здоров'я працювати і на далі для потреб нашої організації і церкви.

Предсідниця річних зборів була Анна Шевчук, а секретарювала Тамара Антонюк. Після прочитання протоколу з минулих річних зборів і звітів управи Контрольна Комісія подала фінансовий звіт, який був у доброму порядку. Слідував звіт діяльности відділу. Святкували і приготовляли обіди на Новий Рік, Йорданську Вечерю, Похоронні обіди, обід на Храмове Свято, весілля і бенкети. Святкували День Матері, Свято Книжки, і пам'ять Тараса Шевченка. Жертвували на різні організації і шпиталі, на потреби церкви, на Музей і Промінь. Посилали пачки до шкіл на Україну.

Новий заряд на 1998 рік:
Уступивша голова - Надя Шульга
Голова - Анна Сагул
1-ша заст. голови - Анеля Кравчук
2-га заст. голови - Ґледес Андріяс
Рекордова секретарка - Їлена Ткачук
Заст. секретарки - Люба Крохмальна
Корес. секретарка - Лена Куяк
Касієрка - Василина Бонар
Заст. касієрки - Анна Шевчук
Контрольна Комісія - Александра Ґардинар, Тамара Антонюк, Люба Крохмальний
Arts & Crafts - Nadia Shulha, Lena Kuyak, Anne Melnyk, Mary Maniuk, Bessie Bonar, Mary Antoniska, Gladys Andreas
UCC - Nadia Shulha
Archives - Mary Antonishka
Promin - Helen Tkachuk
Cards & Sick - Dobr. Dianna Woronchak
Public Relations - Bessie Bonar
СУМК - Dobr. Dianna Woronchak
Council of Women - Mary Antoniska, Alexandra Gardener
Sunday School - Alexandra Gardiner
Sisterhood Committee - Nellie Krawchuk, Anne Melnyk, Violet Hreciuk, Josie Diachuk, Luba Kromalny, Anne Nykoniuk, Alexandra Gardener

Збори закрито відспіванням „Достойно". Після зборів усі перейшли до ресторану на спільну вечерю.

Їлена Ткачук
Референтка Променя

Українська Православна Церква Канади - Східня Єпархія
сердечно запрошує на

РОДИННЕ СВЯТКУВАННЯ

1998 РІК УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ І 80 ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Осередок Культури св. Володимира - Київ в Оквіллі, Онтаріо
в неділю 21-го червня, 1998 р. Б.
Вільний вступ, Паркування - $2.00 від авта.

Програма

9:00 рано - Зустріч наших Архиєреїв
9:30 рано - Архиєрейська Свята Літургія
12:00 по-обіді - Родинний Пік-нік на площі Осередку
1:30 по-обіді - Концерт Молоді
3:30 по-обіді - а) Розвагова Програма для Дітей (спорт, забавлення, басейн, тощо). Гри для цілої родини
б) Наукова Програма в Осередку - панельна дискусія, вистави, відіо, тощо.
6:00 по-обіді - Ватра - народні пісні

Excerpts from the Response of the Ukrainian Canadian Congress and the Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society to the Immigration Legislative Review Report titled "Not Just Numbers"

For the complete version of this paper, please contact the UCC Headquarters in Winnipeg at 204-942-4627.

5 March 1998 *- Public hearings are currently underway in various cities across Canada in response to the Immigration Legislative Review Report. On March 4, 1998 in Toronto, the Chairperson of the Ukrainian Canadian Congress (UCC) Immigration Committee, Eugen Duvalko, and President of the Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society (CUIAS), Bohdan Mykytiuk, appeared before the Ministerial Committee on behalf of the National UCC and the CUIAS.*

The Ukrainian Canadian community is keenly aware of its immigrant and pioneer roots. Each successive wave of Ukrainian newcomers retains a vivid memory of their immigrant experience. Over the last hundred years our community has grown to over a million members. Many of this number, regardless of whether they are the first generation in Canada or the sixth, have a deep understanding of what it is like to enter a new land and the effort needed to settle successfully. More importantly, we are aware of the tremendous contribution new arrivals can make to their newly chosen residence. Ours is a community dedicated to helping immigrants settle and prosper.

Historically our community has sought organized methods of encouraging the migration of Ukrainians to Canada. The early pioneers were attracted by a deliberate campaign of advertising and individual recruitment. The post-war Displaced Persons were guided to settle in Canada through the efforts of the Ukrainian Canadian Veterans groups. Over the past twenty years our community has utilized the Master Agreement to assume sponsorship responsibility of over six thousand Self Exile Designated Class migrants and other refugees.

Once in Canada the new arrivals are openly welcomed by parishes, fraternal societies, youth groups and social clubs. Organizations such as the St. George's Society, which existed in the first half of this century, the Ukrainian Canadian Social and Welfare Services and the Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society were created to assist new immigrants. They run special programs to seek out new arrivals, to draw them into their new community and to help them integrate into their new society.

Our community is therefore very much interested in Canada's immigration policy. We follow closely the number of immigrations that are arriving annually. We keep track of what type of immigrants or refugees Canada selects and under which policy. We readily observe how new immigrations make a contribution to our communities and to Canada.

Acknowledgement
We welcome Mme. Lucienne Robillard's initiative in calling for an Advisory Committee to provide an assessment of how Canada goes about its business of selecting and settling immigrants and offering protection for refugees. We too have felt that some aspects of our immigration system have strayed from the original intent of our legislation. Some immigration programs are not delivering the types of result that we feel are essential for Canada. They do not serve the needs of our community and in some cases impede the desired flow of immigrants to this country.

In our response to the report we have focused on the recommendations that affect our community's work with new Canadians. We have also given brief attention to other recommendations that will affect the flow of immigrants to our community. This is by no means to be considered a thorough rebuttal of the whole Immigration Legislative Review Report. If time permits, our oral presentation will have additional commentary on other aspects of this report

Community Participation
We have already stated that ours is a community that maintains a close relationship with immigrants and immigrant issues. It is therefore not surprising that the first analysis of the Immigration Legislative Review Report will be performed from the point of view of how the recommendations permit our community to continue its direct involvement in the immigration process.

We, therefore, strongly agree with Recommendation Nos. 6, 14, 17, 22 and 23 that require the Minister and her department to consult extensively with the Canadian public before implementing any new legislation, changing regulations or establishing immigrant ceilings. There is much expertise on immigration matters in the NGO community that cannot be ignored when setting policy. Furthermore, our current immigration system and the one envisioned in the report place much of the settlement responsibilities in the hands of community agencies. The partnership can only be maintained by the genuine solicitation of advice amongst partners. These consultations are also necessary to preserve the sense of confidence that immigration policy is reflective of the interests of Canadians.

The recommendations mentioned above must be incorporated into any future draft of legislation. The law-making process itself must also be carried out in a wide consultative effort. Stakeholders must be included in the drafting of policy, not left to react to decisions made by officials.

Secondly, we consider it absolutely imperative that any future legislation retain current opportunities for NGOs to enter into agreements with the federal government to sponsor persons needing Canada's protection (as stated in Recommendations No. 91). Many interested groups of Canadians have been able to directly involve themselves in offering protection to those fleeing persecution, war and other disruptions. It is a cost effective measure and permits direct humanitarian assistance.

We welcome the potential for an expanded NGO role in the selection process as described in Recommendation No. 90. However this recommendation provides few details of how this NGO - federal government partnership should be established.

We have identified another proposal in Recommendation No. 63 that provides an opportunity for our community to help in the selection of immigrants. Under this recommendation, NGOs and community groups can enter into an agreement with the provincial governments to nominate other members of the Self-supporting class. This recommendation receives our whole-hearted support. The Manitoba Provincial Council of the UCC has embarked on a pilot project to work with the provincial government to select provincial nominees. Its initial success is encouraging and it helps smaller provinces attract inhabitants. Considering that not all provincial governments have an interest in immigration to the same degree as some of the cultural and other organizations within the province, we would encourage this recommendation to be expanded to allow for these groups and organizations to make arrangements with the federal government.

Finally, Recommendation No. 24 explicitly spells out that the federal government has a role in not only selecting immigrants, but also has to oversee that settlement and integration services are adequately funded. In addition to our own community efforts to settle immigrants, this allows our community to continue to deliver integration services on behalf of the federal government.

We tend to overemphasize selection criteria without providing enough consideration to the actual process of adaptation, settlement and contribution. The other recommendations in this section of the report are good attempts to remedy this imbalance. We urge the Minister to incorporate these proposals in the anticipated bill.

Recommendation No. 137 dealing with the denaturalization of war criminals

This suggested course of action proposes taking away the right of appeal of anyone involved in a case concerning "war crimes" and "crimes against humanity". The report does not describe the justification for taking away a right that every single Canadian has, no matter what the nature of the crime. We disagree with this unexplained urgency in removing the most basic right we have in this country!

What precisely do the authors mean by the terms "war crimes" and "crimes against humanity"? Are these terms to carry the same meaning as in the Criminal Code? If so, then why not leave the matter to a criminal court?

The notion in part (b) of the Recommendation that the sanctions of loss of citizenship, deportation, and no right of appeal should apply where there is a "finding" of war criminality is unacceptable to Canadian law. Who is to be responsible for this "finding"? This finding should only be determined in a criminal court. An immigration panel or civil court are inadequate for this job.

The notion in part (e) that draconian sanctions be visited on those who committed "fraud" as to "membership" in "organizations" that are supposedly tainted with war criminality is hard to fathom. Why are organizations targeted and not governments? The report seems to be saying that membership in certain unspecified organizations is criminal, but is silent on the actions of dozens and dozens of countries' governments over the past 50 years. Recent court proceedings show that the concept of fraud as described in this recommendation needs to be more precise otherwise we are undermining our justice system.

Conclusion

In conclusion, the report touches on many issues that we have experienced in our work with immigrants. Although we have stated our disagreement with some of the recommendations, we find that this exercise of analyzing our immigration legislation is a necessary one. We want to encourage that Minister to continue with her initiative to develop immigration law that will serve Canada into the twenty first century. The Ukrainian Canadian Congress and the Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society on behalf of its constituent groups, members and clients is making the commitment to contribute to this policy setting process.

MARY ZAIKO

On February 8, 1998, Mary Zaiko of Edmontom, Alberta passed away at the age of 85 years. Mary was born in Meleew, Bucovina, Austria in 1913. she was predeceased by her parents Peter and Rose Kuziek, her husband Dan, son Orest, and brother Alex. She is survived by her granddaughter Cory Baker, grandson Justin, two sisters Daisy (William) Marion and Kay Kwasz of Edmonton.

Funeral services were held from St. Elia Ukrainian Orthodox Church. Reverend M. Derewianka officiated. Interment in St. Michael's Cemetery.

In 1920, Mary with her mother and brother came to Canada to be reunited with her father who lived in Bellis, Alberta. In 1926 the family moved to an acreage in North Edmonton, where Mary went to school. When she finished school, Mary helped her parents market produce to the City of Edmonton. Mary was introduced to Dan Zaiko, married in 1935, and raised one son, Orest.

Mary enjoyed her family and friends. She was very pleasant, kind and understanding. To know her was a privilege. To hear her speak was wisdom. She was proud to be a Ukrainian and loved her Ukrainian Orthodox Church. She was a member of the UWAC for many ears and worked endlessly to support the church activities.

We will honour and cherish her memory in many ways. In her memory we are donating fifty dollars ($50.00) from the St. Elia Ukrainian Orthodox Church UWAC to her favourite magazine, Promin. Eternal Memory.

Submitted by Helen Triska
Promin Correspondent

Висилаю пожертву на Промінь в сумі $30.00 на нев'янучий вінок у вічну пам'ять моєї родини Коханських, Ігнатюків і Корчинських.
Вічна їм пам'ять!

Анна Корчинська
Ричмонд, Б. К.

АННА ДУТЧАК (ВАСИЛЬЦІВ)

В першу річницю упокоєння моєї ніколи незабутньої дружини Анни Дутчак (Васильців) скадаю пожертви на журнал Промінь в сумі $50.00. Анна народилася 12-го березня, 1921 - упокоїлася 12-го квітня, 1997.

В нашім подружнім житті
Ти була мій скарб і насолода,
Для мене і для наших дітей
Постійно дбала за щастя і вигоди.

Несподівано прийшла смерть,
Ти в горю і печалі залишила нас.
Скарбом споминів мушу вдоволятись
Нім зійдесмось, - у Богом призначений час.

Муж Іван Дутчак з родиною
Міссісага, Онтаріо

У світлу й незабутню пам'ять моїх дорогих - сестру Анну Тріщук, яка упокоїлася 7 січна, 1993 і шваґра Михаула Тріщука, який упокоївся 14-го серпня, 1996 дарую $50.00 на пресфонд Променя.

Хай з Богом спочивають у Царсті Небеснім, а пам'ять про них буде вічна. Вічна їм пам'ять!

Сестра Катерина Кіящук
Едмонтон, Альберта

МАРІЯ ТИМКО

Від СУК відділу ім. Ольги Кобилянської у Витков, Саск., жертвує $20.00 замість квітів в пам'ять Марії Тимко, яка упокоїлася 22-го січня, 1998 на 85-му році життя.

Марія вписалася до відділу в 1932. Була головою 4 роки, секретарка 2 роки. Дуже була працьовита членка у 50-их роках. Започаткувала в нас Перегову вечерю котра до нині є дуже успішною.

Спи дорога членко, нехай земля тобі буде легка. Складаємо родині співчуття, а Марії Вічна Пам'ять!

за Відділ СУК у Витков, Саск.
Голова і кор. секретарка
Ганя Іванчук і Секретарка
Савеля Іванчук

In loving memory of my dear wife, Margaret, who passed away March 14, 1998, please accept my donation of $200.00 as an everlasting wreath in her honour. Margaret was a long-time active member of the U.W.A.C., and she will be sadly missed by all who knew her.

Gregory Hryciw
Sudbury ON

У двадцять-п'яту річницю в пам'ять мого покійного мужа Стефана Кіндрачука, котрий упокоювся 21-го травня, 1073 р. дарую $25.00 на журнал Промінь. Покійному вічная пам'ять!

Дружина Докія і дочка Галя
Едмонтон, Альберта

Замість квітів жертвую $50.00 на нев'янучий вінок в пам'ять нашої дорогої цьотки бл. пам. Марії Тимко, яка упокоїлася 22-го січня, 1998 на 88-ім році життя.

Також на милі спомин наших родичів Іринки Шпак, яка упокоїлася 3-го лютого, 1975 р. і тата Николи Іванчука, який упокоївся 25-го листопада 1957 р. Вічна їм пам'ять!

Ганя і Євген Іванчук
Витків, Саскачеван

Від відділу СУК ім. Олени Пчілки з Норт Бетелфорд, Саск. складаємо $60.00 на Промінь у світлу пам'ять трьох членок - Марія Ґрамяк, Анна Пашкович і Марія Бендас, які упокоїлися продовж 1997-го року.

Висловлюємо родинам покійних наше глибоке співчуття а покійним вічная пам'ять!

Катерина Маліцька
Референтка

У світлу пам'ять моїх дорогих родичів, батька, бл. пам. Івана Мідрика, який упокоївся 13-го лютого, 1978 р. і мами бл. пам. Анастазії Мідрик, яка упокоїлася 31-го березня, 1988 р. дарую $50.00 на нев'янучий вінок. Вічна їм пам'ять!

Дочка, Марія Захарук
Ту Гилс, Альберта

У світлу пам'ять наших найдорощих незабутніх - тата, діда і прадіда Корнила Гринів, мами, баби і прабаби Агафія Гринів. Пам'ять про них залишиться з нами на завжди.

З цієї нагоди даруємо $25.00 на журнал Промінь. Вічна їм пам'ять!

Дочка Маруся Зимовець
Син Володимир Гринів
Внука Наталя Торошенко
з родинами

На свіжу могилу бл. пам. Отця Павло Шадурського, відділ СУК ім Лесі Українки у Віндзор, Онтаріо складає в його пам'ять $200.00 на журнал Промінь.

Засмученій родині покійного Отця Павла Щадурського висловлюємо найщиріші співчуття.

Маруся Старух, голова
Добр. Надія Метулинська,
кор. секретарка

В пам'ять наших незабутних дорогих родичів: Данила і Зіни Ворон, Сергія і Наталки Керекелиця, братів Федора, Івана, Петра і сестри Галі. На невянучі вінки складаємо на фонд Променя $50.00 Вічна їм пам'ять!

Микола і Параскева Ворон
Келгері, Альберта

As an everlasting wreath in memory of my parents, Billy and Mary Chobotor, I am forwarding $25.00 to the Promin press fund. May their memory be eternal!

Phyllis Stanicki
Yorkton SK

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

✦Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.

✦Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

✦Inquire about living bequests and designated funds.

✦Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH **Phone: (416) 703-2752**
M. STECKO Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

ПОПРАВКА

В журналі за місяць березень 1998 на ст. 29, Квіти Незабутнім, просимо звернути увагу на те що Василь Демянюк упокоївся 2-го лютого 1977 а не 1077, і що прізвище Марія Дменянюк повино було бути Демянюк. Редакція перепрошує за допущену помилку.

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
5233 Dundas St. W., Suite 201, Etobicoke, Ont. M9B 1A6
Tel: (416) 239-3008 Fax: (416) 239-7920

PRESS FUND

Note: The donations listed in this section include all those received from March 1 to March 31, 1998. IN MEMORIUM donations are acknowledged in that specific section. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of PROMIN.

UWAC Lesia Ukrainka Br., Hamilton ON	$100.00
Alexandra Tymchuk, Kelowna BC	$100.00
Catherine Arychuk, Surrey BC	$100.00
UWAC Savela Stechishin Br., Kelowna BC	$76.00
UWAC St. Olha Br., Toronto ON	$50.00
Lesia Soltykevych, Edmonton AB	$25.00
Lydia Kulynych, Kelowna BC	$20.00
Katherine Malisky, North Battleford SK	$20.00
Dobr. Olga Satsevich, Burnaby BC	$20.00
Natalka Kit, Edmonton AB	$20.00
M. Mazurkiewicz, Montreal QC	$20.00
Anna Kotyshyn, Vegreville AB	$20.00
Mary Tekela, Montreal PQ	$20.00
Anna Stelmaschuk, Kelowna BC	$20.00
Olga Lewycky, Saskatoon SK	$15.00
Natalia Hladyniuk, Niagara Falls ON	$15.00
Olga Alexander, Windsor ON	$15.00
Luvomyra Sochan, Yonkers NY USA	$10.00
Nina Kuzmenko, London ON	$10.00
Keterin Domashovitz, North Battleford SK	$10.00
Nina Zowkewysz, Penetanguishene ON	$10.00
Joanne Janis, Edmonton AB	$10.00
Lucy Syrnick, Wadena SK	$10.00
Nadia Worobec, Etobicoke ON	$10.00
Olga Kowcz, Montreal PQ	$10.00
Olga Struchynski, Thunder Bay ON	$10.00
Walter Manulak, Winnipeg MB	$10.00
Mary Wenger, Montreal PQ	$10.00
Pauline Boychuk, Grimsby ON	$10.00
Pauline Chomyn, Saskatoon SK	$10.00
Anna Shouchuk, Surrey BC	$10.00
Natalie Ball, Burlington ON	$10.00
Josie Lakodiuk, Waskatenau AB	$10.00
Lena Shwetz, Waskatenau AB	$10.00
Olga Nikiforuk, Mississauga ON	$5.00
Nadeya Bodnar, Edmonton AB	$5.00
Catherine Sosnicky, Mississauga ON	$5.00
A. Pich, Dauphin MB	$5.00
Oricia Feist, Saskatoon SK	$5.00

Total PRESS FUND donations	$851.00
IN MEMORIUM donations for March	$970.00

DEAR SUBSCRIBERS and SUPPORTERS!

DEADLINES for submission

We are pleased that we have reached our goal and are now able to have Promin reach our subscribers during the first week of each month. In order to facilitate this the journal now goes to print on the 15th day of the previous month and is mailed approximately 10 days later. For example the May issue will go to print on the 15th of April. It is, therefore, necessary to set the fifth day of the previous month as the deadline for submissions. Any items received after that time will be placed according to space available. Theme planning and layout takes place well in advance of the printing date. We attempt to place articles as soon as possible after their receipt, but understandably this is not always possible. For example we requested all Easter Greetings to be submitted by March 1st. Unfortunately some arrived after that date and appear in this issue.

Your consideration is greatly appreciated. If ever there are any unusual circumstances, please contact the editors to discuss.

Ми раді що досягнули своєї мети, щоб журнал виходив так, щоб читачі одержали його в першому тижні кожного місяця. Журнал йде до друку 15-го місяця, тобто журнал на місяць травень йде до друку 15-го квітня. І тому потрібно, щоб ми одержували всі статті, дописи тощо до 5-го кожного місяця. Плянування що до тем і розміщення статтей, виконується наперед. Ми стараємося поміщувати статті по можливості в наступному числі після їх одержання, однак розуміється що це не все можливо.

Тому просимо Вашої співпраці і вирозуміння в цьому. Якщо бувають наглі потреби то просимо вдатися прямо до редакторів для пологодження.

Редактори

ENCORE PRODUCTIONS PRESENTS

VIRSKY

Ukrainian National Dance Company

"...DANCE EXCITEMENT THAT CAN TAKE YOU TO THE EDGE OF YOUR SEAT... DO NOT, ON ANY ACCOUNT, MISS THIS COMPANY."
CLIVE BARNES
New York Post

"BREATHTAKING"

The New York Times

OVER 90 DANCERS AND MUSICIANS TOURING NORTH AMERICA!

BUY YOUR TICKETS NOW!

ALL PREVIOUS TOURS HAVE SOLD OUT!

60TH ANNIVERSARY CELEBRATION TOUR

Providence, RI
Providence Performing Arts Center
April 24, 1998 at 8PM
Box Office:
401-421-ARTS (2787)
Ticketmaster: 401-331-2211

New Haven, CT
Palace Performing Arts Center
April 25, 1998 at 8PM
Toll Free: 1-800-4-PROTIX
Group Sales: 203-789-2120
(Tickets also available at all Strawberries locations)

Baltimore, MD
Morris A. Mechanic Theatre
Theatre Box Office
in person
April 26, 1998 at 4PM
Ticketmaster: 410-752-1200
E-mail:
www.themechanic.org

Washington, DC
DAR Constitution Hall
April 28, 1998 at 8PM
Tickets:
202-432-SEAT (7328)
(Tickets also available through Ticketmaster at Hecht Department Stores & Tower Records)

Elmira, NY
Powers Theater at the Clemens Center
April 29, 1998 at 8PM
Box Office: 607-734-8191
Toll Free: 1-800-724-0159

Erie, PA
Warner Theater
April 30, 1998 at 8PM
Charge-By-Phone:
814-452-4857
or 814-456-7070
(Tickets also available at the Erie Civic Center Box Office and through Ticketmaster)

Schenectady, NY
Proctor's Theatre
May 1, 1998 at 8PM
Box Office: 518-346-6204
Ticketmaster: 518-476-1000
(Group Sales available at Box Office)

Rochester, NY
Auditorium Center
May 2, 1998 at 8PM
Box Office: 716-222-5000
Ticketmaster:
716-232-1900

Montreal
Place des Arts Maisonneuve
May 3, 1998 at 4PM
Admission: 514-790-1245
Toll Free: 1-800-361-4595
Box Office: 514-842-2112

Ottawa
National Arts Centre Opera House
May 4, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 613-755-1111

Buffalo, NY
UB Center For The Arts Mainstage Theater
May 6, 1998 at 8PM
Center Box Office:
Tues.-Fri.: 12NOON - 6PM
Charge: 716-852-5000
Information Only:
716-645-ARTS (2787)
Canada: 416-870-8000
(All Ticketmaster locations including Kaufmann's & Movies Plus)

Windsor
Chrysler Theatre
May 7, 1998 at 8PM
Box Office: 519-252-6579
Toll Free: 1-800-387-9181

Hamilton
Hamilton Place
May 8, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 905-645-5000
(Tickets also available at Hamilton Place & Copps Coliseum box offices)

Kitchener
Centre in the Square
May 9, 1998 at 8PM
Box Office: 519-578-1570
Toll Free: 1-800-265-8977

Mississauga
Living Arts Centre
May 10, 1998 at 4PM
Box Office: 905-306-6000
Toll Free: 1-888-805-8888

Toronto
Hummingbird Performing Arts Centre
May 11-13, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 416-872-2262

Detroit, MI
Detroit Opera House
May 14, 1998 at 8PM
In Person:
at Detroit Opera House
Ticketmaster: 248-645-6666

Chicago, IL
Chicago Theatre
May 16, 1998 at 8PM
May 17, 1998 at 4PM
Information: 312-443-1130
Box Office: 175 N. State St.
(In Person Only)
Ticketmaster: 312-902-1500
or Online at
www.ticketmaster.com
(Tickets also available at Carson Pirie Scott, Dominick's, Tower Records & Hot Tix, cash only)

Milwaukee, WI
Riverside Theatre
May 19, 1998 at 8PM
Information: 414-224-3000
Ticketmaster: 414-276-4545

Minneapolis, MN
Northrop Auditorium
May 20, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 612-989-5151
(Tickets also available at Dayton's, Mervyn's California, and Rainbow Foods)

Winnipeg
Centennial Concert Hall
May 22, 1998 at 8PM
May 23, 1998 at 4PM
Ticketmaster: 204-780-3333

Saskatoon
Centennial Auditorium
May 24, 1998 at 7:30PM
Select-a-Seat: 306-938-7800
Toll Free: 1-800-970-7328

Regina
Saskatchewan Centre of the Arts
May 26, 1998 at 8PM
C.B.O.: 306-525-9999
Toll Free: 1-800-667-8497

Edmonton
Winspear Centre
May 29-30, 1998 at 8PM
May 31, 1998 at 4PM
Box Office: 403-428-1414
Toll Free: 1-800-563-5081

Calgary
Jubilee Auditorium
June 1, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 403-777-0000

Vancouver
Queen Elizabeth Theatre
June 3-4, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 604-280-4444

Victoria
Royal Theatre
June 5, 1998 at 8PM
Box Office: 250-386-6121

Cleveland, OH
Palace Theatre Playhouse Square Center
June 9 & 10, 1998
at 7:30PM
Toll Free: 1-800-766-6048
Advantix: 216-241-6000

Youngstown, OH
Edward W. Powers Auditorium
June 11, 1998 at 8PM
Box Office: 330-744-0264
Ticketmaster: 330-747-1212

Toledo, OH
Stranahan Theater
June 12, 1998 at 8PM
Ticketmaster: 419-474-1333

Columbus, OH
Mershon Auditorium
June 13, 1998 at 8PM
Box Office: 614-292-3535
Ticketmaster: 614-431-3600

Pittsburgh, PA
Byham Theater
June 14, 1998 at 4PM
June 16, 17, 18, 1998
at 8PM
Box Office: 412-456-6666
Ticketmaster:
412-323-1919

Scranton, PA
Scranton Cultural Center
June 19, 1998 at 8PM
Toll Free: 1-888-669-8966
Box Office: 717-344-1111

Hartford, CT
The Bushnell
June 20, 1998 at 8PM
Telecharge:
1-800-233-3123
Box Office: 860-987-5900
Toll Free Outside CT:
1-888-824-2874

New Brunswick, NJ
State Theatre
June 21, 1998 at 4PM
Box Office: 732-246-7469

New York, NY
City Center
June 23-27, 1998 at 8PM
City Tix: 212-581-1212
(Handicapped accessible, infra-red sound system, ticket purchases accepted by TDD 212-247-4810)

Newark, NJ
New Jersey Performing Arts Center
June 28, 1998 at 4PM
Toll Free:
1-888 GO-NJPAC
Group Sales:
973-642-2002
Fax Orders: 973-642-5229

Philadelphia, PA
Merriam Theater - University of the Arts
June 30, 1998 at 8PM
July 1, 1998 at 8PM
Information:
215-732-5446
Ticketmaster:
215-336-2000
New Jersey:
609-338-9000

MRS A ZUZAK
#203-11030-107 ST
EDMONTON AB
T5H 4G5

1-Aug-99

ICM-ART

Discount for Seniors, Students, and groups of 20 or more are available at each location.
For more information call: **in USA: 1-440-886-6662** **in Canada: 1-416-208-0672**
Netsurfers: see VIRSKY on the Internet. Home Page: http://web.raex.com/~encore

AirUkraine

CBC Television